

26 Φεβρουαρίου 2022

Ψυχοσάββατον

μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν
ἤχος β'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
Ἄμην.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ' 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείλων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 Σχύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωῖσιν αὐτοῖς.
 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
 Ο. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH

 Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶
_λ

^{NH} ΔΙ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ
_Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^Δ
_Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ⁶
_λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^γ
_Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ^γ
_Δ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σ ο ν ⁶
_λ

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν ^Δ
_Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν ^γ
_Δ

^{NH} ΠΑ
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν ^π
₉

ἕτερα

NH
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ς

NH
C ο ι Κυ ρ ι ε ς

‘Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

NH
α μ η ν ς

Ἐπιλύχνιοι ψαλμοὶ

ἤχος β’

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ’¹⁴⁰

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

‘Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

‘Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
 Ἐκχεῖω ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ.
 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώοντων.
 Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
 Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.
 Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
 Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ

ἦχος β'

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
 Τῶν ἀγίων μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα
 πλάνη πέπαιται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χοροὶ μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ βασιλεῖ
 τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος
 τὴν δύναμιν.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μεγάλῃ ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε ἅγιοι, διὰ τῆς πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν
 ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας
 θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχηρὰ τῶν Κεκοιμημένων, Σαββάτου πρὸ τῆς Ἀπόκρως

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων
εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες
ἐκτενωῶς, τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι
δικαίων, καὶ ἐν ἀγίῳ κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανόου βασιλείας
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαιnéσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτῆρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ
πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν,
πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν
θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ
μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ, καὶ ἀξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανόου βασιλείας σου.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ
αἰτοῦμεν ἐκτενωῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν ἀυλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ,
τοὺς ἕξ, Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν,
φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς, ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ
πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς, καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς
οὐρανόου βασιλείας σου.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θρηνηῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν
κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἀμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ
τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; Πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ;
πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὡντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ
παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Παναγιώτου Κηλιζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Παπαγιάννη ἀργοσύνομον](#)

[Παπαγιάννη σύντομον](#)

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἀργουσύντομον

σύντομον

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Χρυσανθου Θεοδοσόπουλου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐπιλύχνιος Ἐύχαριστία

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι προκειμένου

ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β' 2003 σ.243*

α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι ι α ρ̣

∴ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. 64:5 Ἀλληλοῦια ✠

∴ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν. 134:13

α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α α α α ρι

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισον με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχοι Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Εἰς τὸν ᾠδὸν

ἦχος β'

Μαρτυρικόν

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ ἀγγέλων συμπολῖται γεγονάσι· Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Οἴμοι! οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτῆν! πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα· δι' ὃ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκ γῆς πλαστοουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἧ τὰ κρυπτά τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄρχῃ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη I](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη II](#)

Θεοτοκίον

ἤχος πλ.β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τῶν μαρτύρων σου, ἀποστόλων, προφητῶν, ἱεραρχῶν, ὁσίων, καὶ δικαίων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας

ψδὲ α'

ᾠς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας

ἤχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν οὐρανόις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. Οὓς ἐκ γῆς μετέστησας πιστοῦς, αἰωνίων ἀγαθῶν, τυχεῖν ἀξίωσον.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτόν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἐπλάσας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὰς τῶν δούλων σου ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρῖν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστροῦ, σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχύν, ἀγνή διέλυσε.

ψδὶ γ'

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ

ἦχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, μάρτυρες ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθῆς, καὶ ζητήσας εὖρες καὶ διέσωσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥεόντων ἄστατον φοράν, τοὺς πρὸς σὲ διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον ἀγαθέ, δικαίωςας πίστει τε καὶ χάριτι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε Θεομητορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

ψδὶ δ'

Χριστός μου δύναμις

ἦχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν μαρτύρων χορείας, τοῖς ἀγγέλοις συνηρίθμησης.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἀφράστου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ἔνθα Χριστέ, τῶν εὐφραινομένων ἐστίν, ἡ κατοικία καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥυμοῦντας πρόσδεξαι, τὸ θεῖον κράτος σου, οὐς ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνα φωτός, τούτους ἐργαζόμενος, τῆς ἁμαρτίας τὴν ἀχλύν, ἐκκαθαίρων πολυέλεε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δοχεῖον ἄχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικόν, τόπον ἀγιάσματος, σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

ψδὶ ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου

ἦχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡς ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης οἱ μάρτυρες φύσεως, τῷ

δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῶ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν ἀεὶ βραβεύουσι.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Τῆς οὐρανόου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων ἀξίωσον Δέσποτα, τοὺς προκοιμηθέντας πιστοὺς ἰκέτας σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ μόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως, ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τοὺς τελειωθέντας, τῆς βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον οἰκτίρμον μόνε ἀθάνατε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἰσχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σοῦ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου πυλῶν, ρυόμενος τοὺς πίστει σε μακαρίζοντας.

ψδκ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἤχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταυρῶ προσηλούμενος, τῶν μαρτύρων τοὺς χορούς, πρὸς ἑαυτὸν συνήγαγες, μιμουμένους τὸ πάθος σου ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας διανάπαυσον.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃς φοβερός, κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον Λυτρωτά, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, οὐς ἐκ γῆς προσελάβου, πιστοὺς δούλους σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Πηγῆ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρεία θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τοὺς δούλους σου τοὺς πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντας, ἐν τρυφῇ παραδείσου κατασκήνωσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολὴν τὴν ἔνθεον, διὰ σοῦ, δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τοῦ θανάτου ἐκτινάξαντες.

ψδκ ζ'

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

ἤχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Λυτρωθέντες τῷ σῶ αἵματι οἱ μάρτυρες, τῆς πρώτης παραβάσεως, ραντισθέντες δὲ τῷ ἰδίῳ αἵματι, τὴν σὴν σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Θρασυνόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχικώτατε, τοὺς ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντας, πρόσδεξι τα νῦν, ὑμνοῦντας καὶ ψάλλοντας Χριστέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ο ψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φυσήματα, θείῳ θεαρχικώτατε, τοὺς μεταστάντας βασιλείας Δέσποτα τῆς σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σοι Σωτήρ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας συλλαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύλας, καὶ μοχλοὺς συνθλάσαντα· ὅθεν σε ἀγνή, ὑμολογοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς Θεομήτορα.

ψδὴ κ'

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις

ἤχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Τερῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πιστοὺς, καὶ πρὸς σὲ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνῶς ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγχνος, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πράξων πάντας ἀνέλκυσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σέ, δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομεν πάντες, σὲ παμμακάριστε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς, γεγονότα γεννήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ψδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον

ἤχος πλ.β'

Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίς μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρως ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάστασιν, ἧς τοὺς μεταστάντας ἀγαθὲ πιστοὺς ἀξίωσον.

Αἱ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τοὺς πίστει μεταστάντας εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτοις δωρούμενος, καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὢν τῇ φύσει χρηστὸς καὶ εὐσπλαγχνος, καὶ θελητῆς ἐλέους, εὐσπλαγχνίας ἢ ἄβυσσος, οὐς ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου Σῶτερ μετέστησας ἔνθα καταλάμπει σου τὸ φῶς, τούτους κατὰταξον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σκηνήν ἀγίαν ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σὲ τοῦ νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδωρήται τοῖς δεδικαιωμένοις, διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σωματωθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε.

ὁ εἰρημὸς τῆς θ' ὑδῆς

Ἦχος λ π̣ ̣̣ Β̣8 ̣̣̣

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.464*

Θ ε ον ανθρωποις ι δειν α δυνατον ον ου τολμα
 αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γματα δι α σου δε παν
 α γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος ον με
 γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις στρα τι αις σε
 μα κα ρι ι ζο ο με εν * με ε εν

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ’

‘Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἐκτενής

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων
τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Νεκρώσιμον Μνημόσυνον

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

**Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.**

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ'), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ),
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν
μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

**Δι' εὐχῶν των ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΘΞάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
καὶ πάλιν
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
ψαλμὸς ξβ' 62
Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' 87

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὅσει τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιληλησμένη;

Κἄγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐχ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ

ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήστην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνευμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

Ἦμῶν δεηθῶμεν. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέουσιν)

θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ι̣ —^ρ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.244/6*

α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α α αλλη η

ου ι α ρ̣ δ̣ι̣ (β')

∴ Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε. 64:5

Ἀλληλούϊα ✠

∴ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν. 134:13

Ἀλληλούϊα ✠

ἦχος πλ.δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οικονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα μετὰ τὴν α' στιχολογίαν

ἦχος β'

Μαρτυρικά

Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθειῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἑθαυμάστωμεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Ἀπόστολοι μάρτυρες, καὶ προφῆται ἱεράρχαι, ὅσοι καὶ δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνηϊαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με, καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Ἦχος λ' π' ᾠ Κε

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριώδιον τόμος Β'
Ὁρολόγιον 2003 σ.15*

Εὐλογητος εἰ Κυριε ἡ διδαξον με τα δι

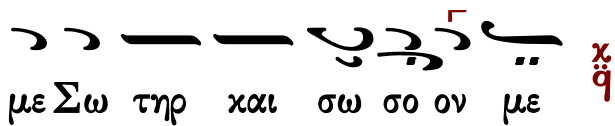
και ω μα τα α σου

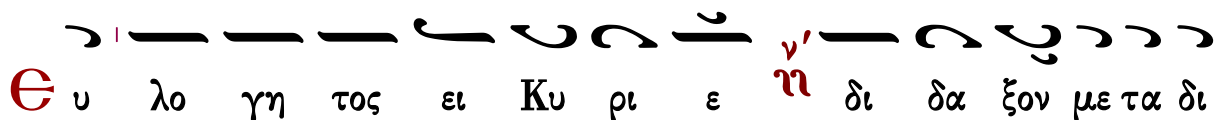
των α γι ων ο χο ρος ἡ ευ ρε πη γη ην της

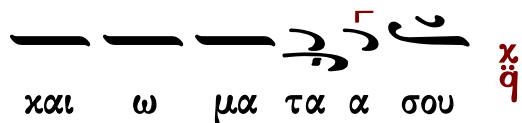
ζω ης και θυ ραν πα ρα δει ει σου ᾠ ευ ρω κα γω την

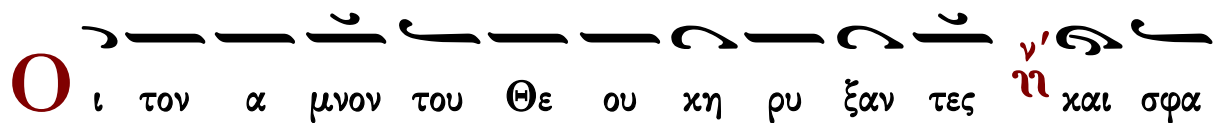
ο δον δι α της με τα νοι οι ας ᾠ το α πο λω

λο ος προ βα τον ε γω ει μι ᾠ α να κα λεσαι

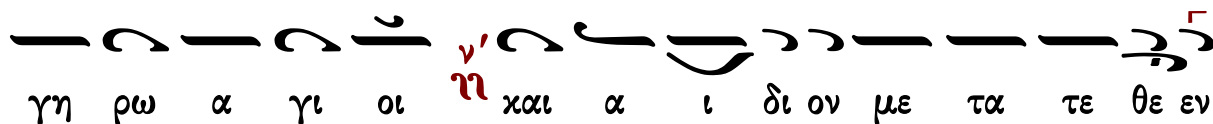
μεσω τηρ και σω σο ον με

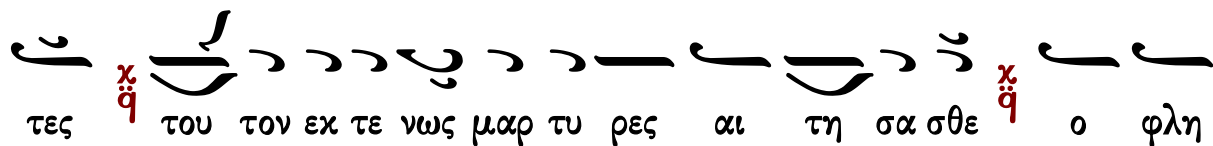
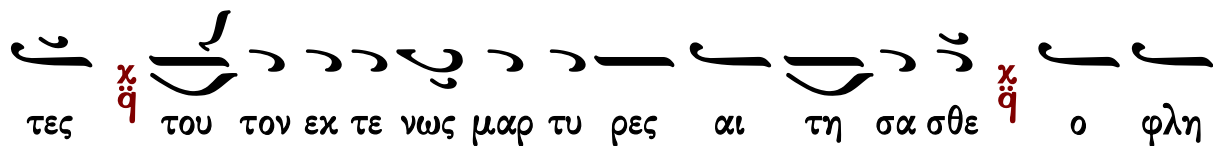
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

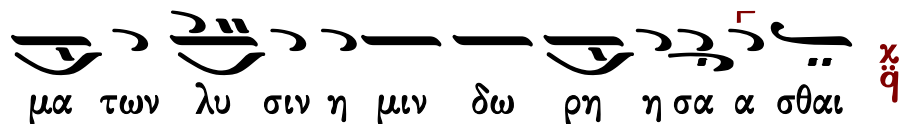
και ω μα τα α σου

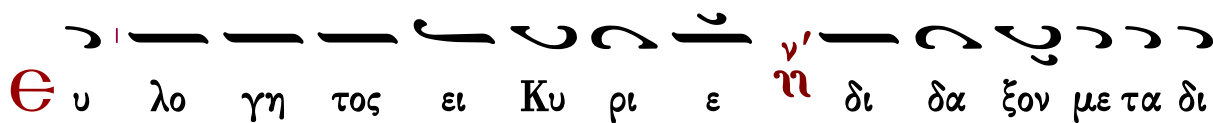
Οι τον α μνον του Θε ου κη ρυ ξαν τες και σφα

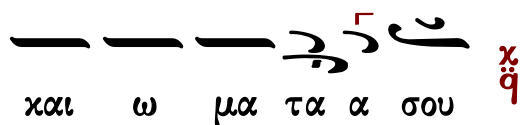
για σθεν τες ωσπερ α αρνες και προς ζω ην την α

γη ρω α γι οι και α ι δι ον με τα τε θε εν

τες του τον εκ τε νως μαρ τυ ρες αι τη σα σθε ο φλη

μα των λυ σιν η μιν δω ρη η σα α σθαι

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου

Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες γ' η τε

θλιμ με νην παν τες οι εν βι ι ω χ' η οι τον Σταυ ρον

ως ζυ γον α ρα με νοι γ' η και ε μοι α κο λου θη

σαν τες εν πι ι στει χ' η δευ τε α πο λου ε τε χ' η α η

τοι μα σα η μιν βρα βει ει α και στε φη τα ου ρα

νι ι α χ' η

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε γ' η δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου χ' η

Ο πα λαι με εν εκ μη ον των πλα σας με γ' η και

ει κο νι σου θει α τι μη η σας χ' η πα ρα βα σει

εν το λης δε πα λιν με ε πι στρε φας εις γην εξ ης

ε λη η φθην εις το καθ ο μοι ω σιν ε πα να γα

γε το αρ χαι ον καλ λος α να μορ φω ω σα α σθαι

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα α σου

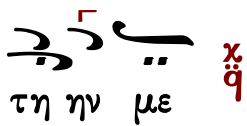
Ει κων ει μι ι της αρ ρη του δο ξης σου ει

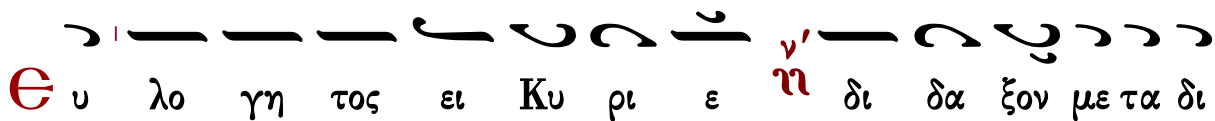
και στι γμα τα φε ρω πται σμα των οικτει ρη σον

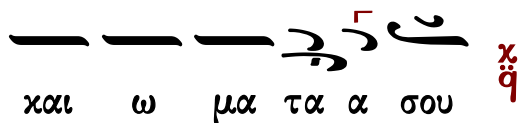
το σον πλα σμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον ση ευ

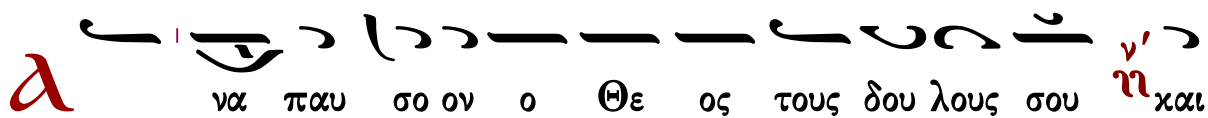
σπλαγ χνι ι α και την πο θει νην πα τρι ι δα πα

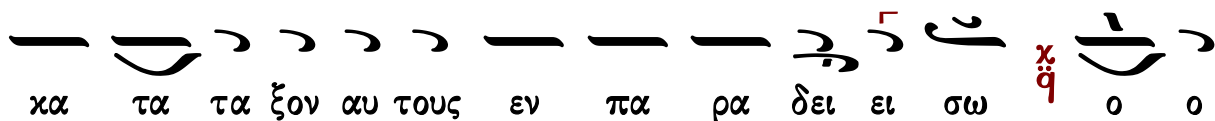
ρα σχου μοι πα ρα δει σου πα λιν ποι ων πο λι ι

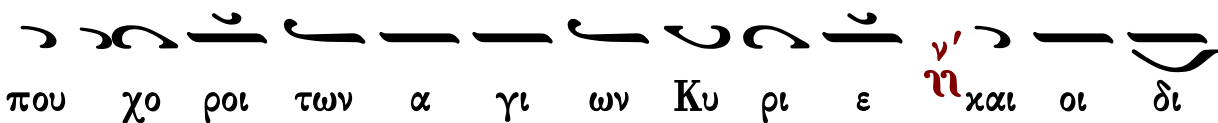
τη ην με

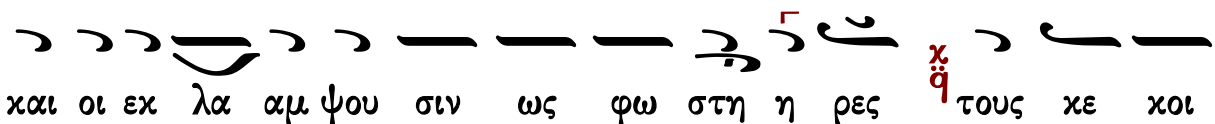

Ευλογητος ει Κυριε

και ωματα σου

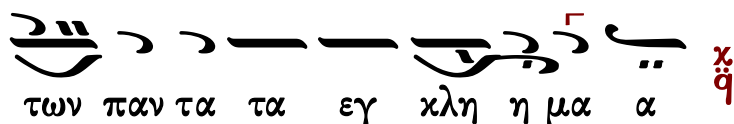

Αναπαυσον ο Θεος τους δουλους σου

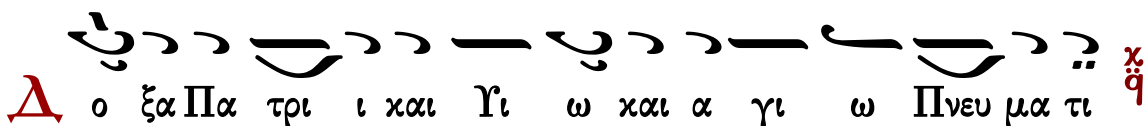

καταταξον αυτους εν παραδεισω

που χοροι των αγιων Κυριε

και οι εκλαμψουσιν ως φωστη ηρες

μη μενους δουλους σου αναπαυσον

των παντα τα εγκληματα

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευματι

Το τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ^{γ'} **η** ευ

σε βως υ μνη σω μεν βο ω ων τες ^{χ'} **η** Α α γι ος ει

ο Πα τηρ ο α ναρχος ^{γ'} **η** ο συν α ναρχος Υι ο ος

και το θει ον Πνε ευ μα ^{χ'} **η** φω τι σον η μας πι στει σοι

λα τρευ ον τας ^{χ'} **η** και του αι ω νι ου πυ ρος εξ α

αρ πα α σον ^{χ'} **η**

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων Α μην ^{χ'} **η**

Χαι αι ρε σε μνη ^{χ'} **η** Θε ον σαρ κι τε κου σα εις

παν των σω τη ρι ι αν ^{χ'} **η** δι ης γε νος των αν θρω

πων ευ ρα το την σω τη ρι αν ^{χ' η'} δι α σου ου ευ ροι

μεν πα ρα δει σον ^{χ' η'} Θε ο το ο κε α γνη ευ λο

γη με ε ε ε νη ^{χ' η'}

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ν' η'} αλ λη

λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{χ' η'} (β')

Α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α ^{ν' η'} Αλ λη

λου ι ι α ^{ν' η'} δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ' η'}

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ

Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

νεκρώσιμον

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β
2003 σ.245/7*

Α να παυ σον Σω τη ρ η μων με τα δι και αι
 ων τους δου λους σου και του τους κα τα σκη νω σον εν
 ταις αυ λαις σου κα θω ως γε γρα πται πα ρο ρων ως α
 γα θος τα πλη με λη μα τα αυ των τα ε κου σι α

και τα α κου σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α

και γνω ω σει φι λαν θρω πε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σει φι

λαν θρω πε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.245/7*

Ο εκ Παρ θε νου α να τει λας τω κο σμω

Χρι στε ο Θε ος **γ' η** υι ους φω τος δι αυ της α να

δει ει ξας ε λε η σον η μα α ας **χ η**

γ' ψαλμός

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπί πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοσίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ὁ εἰρημὸς

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Τριῶδιον Β
2003 σ.245/7*

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ τῷ ἡμῶν, ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὧδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Α σμα α να μελ ψω μεν λα οι τω θαυ μα

στω Θε ω η μων τω α παλ λα ξαν τι τον Ισ ρα

η ηλ εκ δου λει ας ω δη η η ην ε πι νι κι ον α

α δον τες και βο ων τες α σω με εν σοι τω μο ο νω

δε σπο τη

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ρύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρα, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον πανοικτίρμον.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς, διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, ἱερεῖς ὀρθοδόξους, βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν δικαίων.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στήσον ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμῶ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε, τῷ Παρθένῳ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, ἥλιος ἐν κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

ψδκ β'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.245/7*

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος.

ι δε τε ι δε τε ο τι ε γω ει μι ο Θε ος υ
 μων ο προ των αι ω νων γεν νη θεις εκ του Πα
 τρος και εκ της Παρ θε νου επ ε σχα των πλην αν
 δρο ος κυ η θεις και λυ υ σας την α μαρ τι αν του
 προ πα τορος Α δα αμωσ φι λα ανθρω ω ποσ (β')

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει, πῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντα τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου

ἀναστάσεως.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσί γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέχρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτύν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπήξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἤκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι, τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Υπερτελεστάτη μονάς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κηρύσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὄλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

ψδὴ γ'

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον β'
2003 σ.246/8*

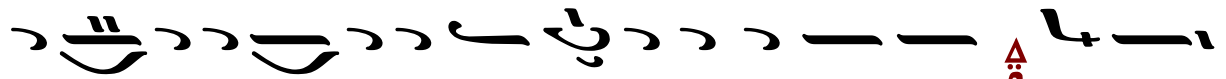

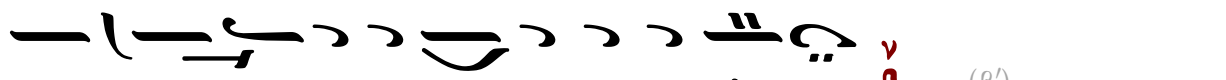

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

 Ο στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο ο γε

 Θε ου τους ου ρα νους εν τω φω τι σμω της σης α

 λη θους ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε

 πι σοι οι πεποι θο τωντας καρ δι ας (β')

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρούς, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσῃς.

Αἰ ψυχὰὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίω, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νοητικῶς τὴν θεῖαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου ἀγνή φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

ὁ εἰρμός τῆς γ' ὑδῆς

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον β'
2003 σ.246/8*

Ο στε ρε ω σας εν τη χει ρι σου Λο ο γε

Θε ου τους ου ρα νους εν τω φω τι σμω της σης α

λη θους ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων ^Δ των ε
 πι σοι οι πεποι θο των τας καρ δι ας ^ν ^Δ
 * ^ν ^Δ α α α ας ^ν ^Δ

ΣΥΝΑΠΤΗ

- Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὸν συνάναρχον Λόγον ἦχος πλ.α'
 Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῆ φρικτῆ καὶ φοβερᾶ, ἐλεύσει σου ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον.

Θεοτοκίον

ἦχος λ π ῥ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.286/795*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
 μα τι ^π ^χ
 Και νυν και α ει ^π ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^{χ ῥ}

Την τα χει ανσου σκε πην και την βο η θει αν ^{χ ῥ} και το
ε λε ος δει ξον ε πι τους δου λους σου ^{χ ῥ} και τα κυ μα
τα α γνη κα τα πρα υ νον των μα ται ων λο γι σμων ^{δ χ ῥ}
και την πε σου σαν μου ψυ χην α να α στη σον Θε
ο το κε ^{χ ῥ} οι δα γαρ οι δα Παρ θε ε νε ο τι ι
σχυ εις ο ο σα και βου ουλοι ο ^{χ ῥ}
βου ουλοι ο ο ο ^{χ ῥ}

ψδὴ δ'

ἤχος πλ.δ'

«Ἐξ ὄρους κατασπίου, Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκουῖσθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ τῷ φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πατέρων προπατόρων, πάππων καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστίᾳ, πάντων μνημόνευσον Σωτῆρ ἡμῶν.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Ἐν ὄρει, ἐν ὀδῷ, ἐν τάφοις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλιῦσαι, φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικούς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας, μετὰ ἀγίων Χριστὲ σκήνωσον.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἐκ λύπης καὶ χαρᾶς, ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα, τοὺς πίστει παρευθῆς, ἀλλάξαντας τὸν βίον, εὐημερία παθόντας, ἢ δυσπραγία, πάντας ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς ἀνείλε ψύξ, καὶ ἵππος συναρπάσας, χάλαζα, χιών, καὶ ὄμβρος πλεονάσας, οὓς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, ἢ χοῦς συνέσχε, Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν ἀνάπαυσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ξένον ὅτι ἐν καὶ τρία ἢ θεότης, ὅλη καθ' ἑνός, προσώπου ἀμερίστως· Πατὴρ γὰρ Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι, τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἷς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰθυνον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου κυβερνώσα, κλυδωνιζομένους, σάλῳ ἀμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας Κυριοτόκε, ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

ψδκ ε'

ἤχος πλ.δ'

«Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου· ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον, ἐν τρίβῳ ζωῆς». (6)

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκάστου μνημόσυνα, τῶν θανόντων εὐσεβῶς, ἐκ τοῦ αἰῶνος Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν. Πάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἀγίων σου.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Ἐκ πάσης οὓς ἔλαβες, γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν, ἢ ἐν μονάζουσιν, ὀρθοδόξως οἰκτίρμον, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Ἀπάντων ὧν ἐπλασας, τὰ συμφέροντα εἰδῶς, οὓς παρεχώρησας Κύριε, ἀθρόοις συμπτώμασι, παρ' ἐλπίδα τεθάναι, ῥῦσαι κολάσεως πάσης ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πυρὸς αἰεὶ φλέγοντος, καὶ ἐκ σκότους ἀφεγγουῖς, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ σκώληκος, ἀλήκτως κολάζοντος, καὶ πάσης τιμωρίας, ῥῦσαι Σωτὴρ ἡμῶν, πάντας τοὺς θανέντας πιστῶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁμόθρονε, ἀναρχε, τρισυπόστατε μονάς, ἢ διαιρέσει τὴν ἑνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψον, θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἵπὲρ τὰ πυρίμορφα, Σεραφίμ ὠφθης, Ἀγνή τιμιωτέρα κυήσασα, τὸν τούτοις ἀπρόσιτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, σαρκώσει θεώσαντα, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

ψδθ ς'

ἦχος πλ.δ'

«**Σ**υνεχόμενον δέξαι με φιλόφρονε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν προφήτην **Κ**ύριε, καὶ σῶσόν με».

Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, **Κ**ύριε.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας, τὰς ὀδύνας παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ **Θ**εὸς ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὐς ἔκτειναν, φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὀστώδεις πνίξεις, μετὰ ἀγίων, **Κ**ύριε ἀνάπαυσον.

Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὅταν κρίνης τὰ σύμπαντα, ἐστῶτα γυμνά, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε **Ο**ικτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς ὁ **Θ**εός.

Ἀνάπαυσον, **Κ**ύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῆ ἐσχάτη οὖν σάλπιγγι, σαλπίζοντος, τοῦ σοῦ ἀρχαγγέλου, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς ἀπάντων, τότε **Χ**ριστὲ τοὺς δούλους σου ἀνάπαυσον.

Μακάριοι οὐς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, **Κ**ύριε.

Ἐξ αἰῶνος οὐς ἔλαβες, πιστοὺς ὁ **Θ**εός, γένος ἅπαν, βροτῶν καταξίωσον, εἰς τοὺς αἰῶνας, μετὰ τῶν θεραπόντων σου δοξάζειν σε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεαρχία τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ πνεύματι, σὺ εἶ **Θ**εός μου, ὁ παντοκρατορία σου συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

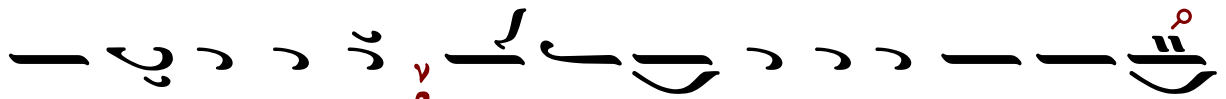
Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς Ἰησοῦ προπάτορ, ἀνασκήρτησον, ὁ σφύζων κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς νεάνιδος, **Χ**ριστὸς ὁ **Θ**εός.

ὁ εἰρμός τῆς ς' ψδθς

Ἦχος λ π δι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β
2003 σ.246/8*

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόφρονε μενον δε ξαι με φι λαν θρω πε εκ

 πται σμα των πολ λων ^γ και προσ πι πτον τα τοις οι κτιρ μοις

 σου ^Δως των προ φη την Κυ ρι ε και σω σον με ε ε ε ^γ

συναπτῆ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Σοί, Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...

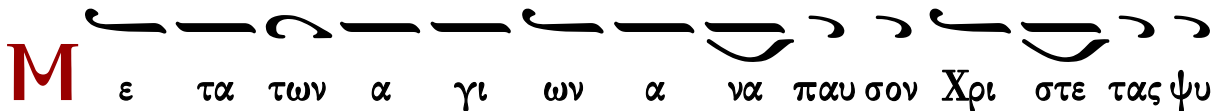
Ἀμήν.

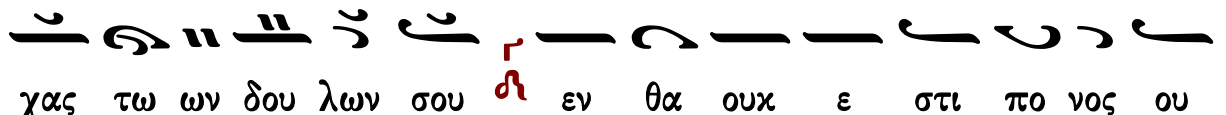
Κοντάκιον νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ

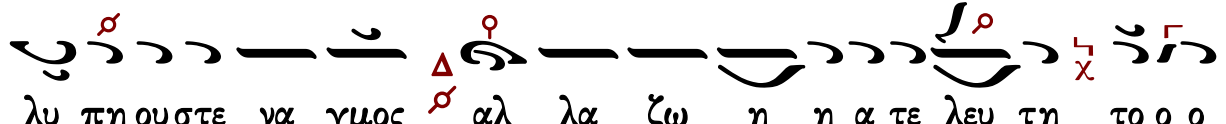
Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

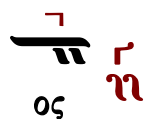
Ἦχος ^λπ ^δι ^ϒ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β'
2003 σ.255#

Με τα των α γι ων α να παυ σον Χρι στε τας ψυ

 χας τω ων δου λων σου ^γ εν θα ουκ ε στι πο νος ου

 λυ πη ου στε να γμος ^Δ αλ λα ζω η η α τε λευ τη το ο ο

 ος ^γ ^η

Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ

εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρηῆνον ποιοῦντες ᾧδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον

Τῇ κς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης.

ᾧ τις παρέλθῃ, τις δὲ καὶ παραδράμῃ
Τὸν Πορφύριον, καὶ παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθὼν εἰκάδι ἔκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρειτίδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτῶ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῶ φέρει σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἐτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Κυριακὴ, ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος,
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰωσής, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Τομεὺς τραχῆλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ δοῦξ ξίφει τελειοῦται.

Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Συναξάριον Τριωδίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατὰτάξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

ψδὶ ζ'

ἤχος πλ.δ'

«**Ὁ** ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ, στερεώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξ αἰῶνος θανέντων, μνημόσυνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξαπίνης θανέντων, καὶ ἐκβολῆς παντοδαπῆς ριφείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, κεκοιμημένους πιστούς.

Αἰ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται.

Ἐν τῇ φρικτῇ, ἐλεύσει σου Οἰκτίρμον, ἐκ δεξιῶν τῶν προβάτων σου στῆσον, τοὺς ὀρθοδόξως σοὶ ἐν βίῳ λειτουργήσαντας Χριστέ, καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐν τῷ χορῷ, Χριστέ τῶν ἐκλεκτῶν σου, κατὰτάξον τοὺς σοὺς δούλους βοᾶν σοι· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἀπὸ γῆς, τὸν χοῦν δημιουργήσας, τὸ τῆς σαρκός, καὶ Πνεύματι ζωώσας, Σωτὴρ οἰκτίρμων, οὓς προσελάβου ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁἴα τρισίν, ἡλίοις ἢ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνεῖσθω, Πατὴρ Υἱός τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δαυϊτικόν, μελωδοῦμέν σοι ᾄσμα, ὄρος Θεοῦ, σὲ καλοῦντες Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

ψδὶ η'

ἤχος πλ.δ'

«**Τ**ὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»· (Δίε)

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἐκτρίψας, πρῶην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς Ἥλιος ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστάσεώς σου ποίησον, Κύριε τῆς δόξης, πάντας τοὺς θανέντας, ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Και τὸ μνημόσυον αὐτῶν εἰς γενεάν και γενεάν.

Τῶν ἀδῆλων, και κρυφίωv ὁ γνώστης, ὅταν μέλλης, ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους, τὰ ἔργα, και βουλάς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρης, λόγον μετὰ πάντων, τῶν πίστει κοιμηθέντων.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Ὄταν μέλλης, καθῆσαι ἐπὶ θρόνου, και κελεύσης, εἰς κρίσιν παραστήναι, τοὺς ἐξ ἐσχάτων γῆς διὰ τῆς σάλπιγγος, συναθροισζομένους, τότε φείσαι πάντων, Χριστέ ὡς ἐλεήμων.

Ἄνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τοὺς θανέντας, ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, ἐκ βοῆς τε σφοδρᾶς και τάχους δρόμου, ῥαπίσματος, πυγμῆς τε και λακτίσεως, Κύριε τῆς δόξης, πίστει κοιμηθέντας, ἄνες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, και Ἅγιον Πνεῦμα.

Ὡς Μονάδα, τῆ οὐσίᾳ ὑμῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε, σέβω, Πάτερ Υἱὲ και Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ῥείθρου ζῶντος, πηγῆ ἐσφραγισμένη, ἀνεδείχτης, Θεοτόκε Παρθένε· ἀνάδρωις, γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας, τοὺς πιστοὺς ποτίζεις, τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

ὁ εἰρμός τῆς κ' ᾠδῆς

ἦχος πλ.δ'

Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίω δοξασθέντα, και ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἄειπαρθένου, τῷ Μωϋσῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, και ὑπερουφῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἀπόστολου Παπαχρήστου](#)

θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον και μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλῦνομεν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ι Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριῶδιον Β'
2003 σ.36#

M ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

 ον **Δ** και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι

τω Θεω ω ω ω τω σωτηριμου

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριιι τως των Σεραφιμ την α

διαφθορως Θεον Λογον τεκουσαν την ον

τως Θεοτοκον σεεμεγαλυνοομεν

Οτιεπεβλεψενεπιτην ταπεινωσιν

της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαρι

ουσι με πασαι αι γενεαι

Την τιμιωτεραντων Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριιι τως των Σεραφιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν ^ν

Ο ^χ τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος ^Δ και α γι ον το ο νο μα αυ του ^Δ και το

ε λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ^ν

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι ι τως των Σε ρα φιμ ^ν την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ου σαν ^Δ την ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν ^ν

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ

του δι ε σχορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυτων

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα φιμ την α

δι α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου ουσαν την ον

τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδι

αφθορως Θεον Λογον τεκουσαν την οοον

τως Θεοτοκον σεεμεγαλυνοομεν

Αν τελαβετο Ισραηλ παιδος αυτου

μνησθηναι ελεους καθως ελαλησε προς τους

πατερας ημων τω Αβρααμ και τω σπερματι

αυτου εως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδι

α φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δτην ο ο ον
 τως Θε ο το κον σε ε μεγα λυ υ νο ο μεν ^Χ_ν ^Δ

θ' ᾠδὴ κανόνος ἀναξίου Θεοδώρου

ἦχος πλ.δ'

«Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐνθα εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, τῶν ἀγίων σου Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν.

Τοὺς θεομηνία, θανατικῶν ἐκτριβέντας, κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστέ ἀνάπαυσον.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, νέους καὶ ἐφήβους, παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρενικὴν φύσιν τε καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, οὓς προσελάβου πιστοὺς.

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τοὺς ἐξ ἰσθμῶν δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφειν, συμπατήσεως ἵππων καὶ ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἐκαστον κατ' ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανέντων, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ γενεῶν καὶ γενεᾶς, ἀκατακρίτως παρασταθῆναί σοι τότε, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξίωσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεός ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισοφέσιν ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἦπερ νοῦν ὁ τόκος σου· γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως, τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου, ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν πανάμωμε.

ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.247#

Τον προ δη λω θεν τα εν ο ο ρει τω νο μο

θε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α

ει παρ θε νου εις η μων των πι στω ων σω τη

ρι ι αν υ μνοις α σι γη τοις μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.38#

Αξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι

μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν

α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^γ ρη την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ ρη την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν ^γ ρη

συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη

Μουσικόν Τριώδιον Β

2003 σ.247/9*

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ο και νε κρων και ζω ων των ^π ρη εξ ου σι

α ζων ως Θε ος ^η ρη α να παυ σον του ους σουδ ου

λους ^π ρη εν ταις σκη ναις των ε εκ λε κτων ^ρ ρη ει

γαρ και η μα αρ τον Σω ω τερ ^Δ ρη αλλ ουκ α πε στη

σα αν εκ σου η

Γυναίκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
003 σ.248/10*

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός, ἴλαθι ὡς φιλόανθρωπος, ἅπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Α να παυ σο ον τους δου ου λους σου εν χω ρα
ζω ων των Κυ υ ρι ε εν θα α πε δρα α ο δυ
υ υ νη λυ πη ο ο μου και στε να γμος ι λα
θι ω ως φι λα αν θρω πος α περ εν βι ι ω η
η μαρ τον μο νος γαρ α α να μα αρ τη τος υ
παρ χεις και ε ε λε η η μων νε κρων και ζων τω ων
δε σπο ο τη ης

Θεοτοκίον

Μαρία θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπερ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε, Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε, καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Μ α ρ ι α Θε ε ο ν υ μ φ ε υ τ ε Χ ρ ι σ τ ο ν α

π α α υ σ τ ω ς π ρ ε ε σ β ε υ ε υ π ε ρ η μ ω ν τ ω ω ν σ ω ν

δ ο υ ο υ ο υ λ ω ν σ υ ν θ ε η η γ ο ρ ο ι ο ι ς π ρ ο φ η η

τ α ι ς κ α ι τ ω ν μ α ρ τ υ υ ρ ω ν δ η η μ ο ι ς τ ε ι

ε ρ α α ρ χ ω ω ν ο σ ι ι ω ν τ ε κ α ι π α ν τ ω ν τ ε τ ω ω ν

δ ι κ α ι α ι α ι ω ν σ υ γ κ λ η ρ ο ν ο μ ο υ ο υ ς γ ε ν ε ε

σ θ α ι τ η ς ο υ ρ α α ν ω ν β α α σ ι λ ε ι ε ι α α ς

Αἶνοι

Ἦχος λ̣ ρ̣ ῥ̣ Νη

Αναστασιματίριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.534*

Π α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν α ι ν ε ι ε ι τ ε

τον Κυριον εκ των ουρανων αινει τε αυ

τον εν τοις υψιστοις σοι πρεπει υμνος τω ω Θεε

ω ^γ _δ

αινει τε αυτον παντες οι αγγελοι αυτου αι

νειει τε αυτον πασαι αι δυναμεις αυτου σοι

πρεπει υμνος τω ω Θεω ^γ _δ

Στιχηρά Προσόμοια

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ἦχος λ π δ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.249/11*

αινει τε αυτον επι ταις δυναστειαις

αυτου αινει τε αυτον κα τα το πληθος της με

γαλωσνης αυτου ^γ _δ

Δεῦτε πρό τέλους πάντες ἀδελφοί, τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος ὀψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός, καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρωμα σκωλήκων καὶ φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστέα ἡμῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κατίδωμεν, ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρῦς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτῆρ πάντων ἡμῶν.

Δεῦτε πρό τε λους πάντες ἀδελφοὶ τὸν χοῦν ἡ

μῶν βλέποντες ^ε καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθε

νές ^ν καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν καὶ τὸ τέλος ὀ

ψώμεθα ^ε καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός ^ν καὶ

ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος βρωμα σκωλή

κων καὶ φθορά ^α ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστέα ἡμῶν ὀ

λως μὴ ἔχοντα πνοήν ^ν τοὺς τάφους καὶ

δίδωμεν ^α ποῦ ἡ δόξα ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς ^α ποῦ ἡ

τι ου λο γι ζε ται ο χους ο τι κο νις το φυ ρα

μα και σα πρι ας και φθο ρας α πο βο λη ει ουν πη

λος ε σμε εν αν θρω ποι τι προσ τε τη κα μεν τη

γη και ει Χρι στου ε σμεν συμ φυτοι τι ι ου προσ

τρε χο μεν αυ τω και ο ο λην α φε μενοι την ε

πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην τη ζω η τη α

φθα αρ τω α κο λου θω ω μεν η τις ε στιν ο Χρι

στος ο φω τι σμο ος των ψυ χω ων η η μων

ει νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α

νω δλ

Ὁ τῆ χειρὶ σου πλάσας τὸν Ἀδάμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτήρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν, αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, καὶ ἐν χορῶ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, μεταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἕξαναστήσας σάλπιγγος ἤχοι, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Ὁ τη χει ρι σου πλα σας τον Α δαμ και στη σας
με θο ρι ον α φθα ρ σι ας και θνη το τη τος ο μου και
της εν χα ρι τι ζω ης της φθο ρα ας α παλ λα ξας
τε προς την πρω την με τα θε με νος ζω ην αυ τος
τους δου ου λους σου Δε σπο τα ους προσ ε λα βου εξ
η μων με τα δι και ων α να παυ σον και εν χο
ρω των εκ λε κτων και του των τα ο νο μα τα με τα

γρα φας εν βι βλω της ζω ης εν φω νη α αρχαγ

γε ε ε λου εξ α να στη σας σαλ πιγ γος η

χοι κα τα ξι ω σον αυτους της ου ρα νι ουβα σι

λει ει α ας σου

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου

πα σα πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Χριστός ανέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἄδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄδου καταλύσας τὴν ἰσχύν, θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί, ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἄδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, αὐτὸς ἡμῖν ἔχαρίσατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός, αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἄξιοι, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Χ ρι στος α νε ε στη λυ σας των δε σμων Α δαμ

τον πρω το πλα στον και του α δου κατα λυ σας την

ι σχυν θαρ σει τε παν τες οι νε κροι ε νε κρω

ω θη ο θα να τος ε σκυ λευ θη και ο α δης συν αυ

τω και ο Χρι στο ος ε βα σι λευ σεν ο σταυ ρω

θεις και α να στας αυ τος η μιν ε χα ρι σα το την

α φθαρ σι αν της σαρ κος αυ το ος α νι στα η

μας και δω ρει ται την α να στα σιν η μιν και

της δο ξη ης ε κει ει ει νης μετ ευ φρο συ νης

παν τας α ξι οι τους εν πι στει α κλι νει πε

πι στευ κο ο τας θερ μως επ αυ τω

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὐς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν ἁγίων σου κατὰταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ. [τὰ τούτων ἐγκλήματα παριδὼν ἄγαθέ.]

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

[Θρασυβούλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα: Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι

τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοὶ Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεειν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν ᾠδὸν τῶν Αἰῶνων

νεκρώσιμα Θεοφάνους

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

ἦχος β'

Ῥύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλόανθρωπε.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἵνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς θείας βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῆι εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον φιλόανθρωπε.

Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθείς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, αἷματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, μετὰ τῶν ἀγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀξίωσον.

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφιν ἰὸν ἐξηρεύσατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσηλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· φεῖσαι Σωτῆρ, καὶ οὐς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν, προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαι σου τὴν παρουσίαν, καὶ ἀποστόλους, κηρῦξαί σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δὲ τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ τεκούσῃ σε. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτὴς μου, καὶ Θεός.

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' ἰδέσθαι σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ'

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

[Θρασύβουλου Στανίτσα](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν.

ἦχος λ π δι Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ^ν ^{δλ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ^ε ^{γκ}

^{NH} ^{ΔΙ}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{6 λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε ε η σον ^{6 λ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε ε λε η σον ^Α

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^η

^{NH} ^{ΠΑ}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον ^{π ρ}

^{NH}
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ^{γ δ}

ἕτερα

ΝΗ
C οι Κυρι ε ς

ΝΗ
A μην ς

Τυπικά - Μακαρισμοί

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α'

Ἦχος Δι

- ∴ Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. 91:2
- ∴ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. 91:3
- ∴ Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. 91:5
- ∴ Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. 91:16

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

ς
σον η μας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἄμην.

ἀντίφωνον β'

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

- ∴ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1
- ∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1
- ∴ Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. 92:4
- ∴ Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. 92:5

Κ̣ Π̣ ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας Κυ

ρι ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δε̣

Πανδέκτη 1851 σ.11#

Δοξα Πατρι και Υιω και α γιω Πνευμα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου α θα

νατος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι α την η

με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της Α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ας α τρε πτωσ εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι

στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη σας εις ων

της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο με

νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα

α ας

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ'

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντίφωνάριον 2009 σ.71

∴ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. 94:1

∴ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. 94:2

∴ Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. 94:3

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Πανδέκτη, 1851 σ.26#

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οισ
θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Εἰσοδος τοῦ Ευαγγελίου

Σοφία ὀρθοί.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Δ ε ευ τε προσ κυ νη σω μεν και προσ πε σω ω μεν Χρι
στω

C ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν α γι οις
θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου ι α

ἀπολυτίκιον

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.243*

O βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι κο νο
μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε δη μι
ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων
δου λων σου εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν
το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον νεκρώσιμον τῷ Σαββάτῳ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ἦχος λ π δὲ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.255#

Μ ε τὰ τῶν ἁγίων ἀναπαύσον Χριστέ τας ψυ-
 χὰς τῶν δούλων σου **δλ** ἐνθά οὐκ ἐστὶ πόνοσ οὐ-
 λυπηούστε να γμος **σ** ἀλλὰ ζωὴ ἡ ἀτελευτή το ο ο
 ος **η**

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Δε

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

Α γι ος ο Θε ε ος ἀ γι ος ι σχυ υ ρος
 ἀ γι ος ἀ θα να α τος ε λε η σον η η η μας
Α γι ος ο Θε ο ο ος ἀ γι ος ι σχυ ρος

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η

μας

Δ υ ναμις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

υ ρος α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἀπόστολος

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου.

Πρόσχωμεν

∴ Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίσθησονται. 24:13

∴ Πρὸς σὲ Κύριε κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου. 29:8

Σοφία

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:13-17

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτοῖς. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστοῖς, ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος λ π

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνῆριον 2009 σ.85#

α λ λη λου ι ι α αλ λη λου ου ι ι α α

α α αλ λη λου ου ου ι α

α α α α α

τὸ τέλος

∴ Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. 64:5

∴ Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 134:13

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 21:8-9, 25-27, 33-36

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ⁸Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ⁹Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ⁹Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. ²⁵Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου· ²⁶ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων ἐν τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. ²⁷Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ³³Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. ³⁴Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ³⁵ὥς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ³⁶Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκτενὴς δέσεις

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναῖξί καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέκσις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήση.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήση αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψη αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐνώση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Σοί, Κύριε.

Ἔνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μὴ τις τῶν κατηχομένων.

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία!

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος β'

Οἱ τὰ Χερουβιμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενοι τάξειςιν. Ἀλληλούϊα.

433	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	425	Γαβριήλ Κουντιάδου
526	Πέτρου Ἐφεσίου	279	Θρασυβούλου Στανίτσα
440	Θεοδώρου Φοκαέως	303	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
379	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	269	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	255	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
373	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	288	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
295	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Στανίτσα δευτερόπρωτος
Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου	Γεωργίου Καρακάση	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
	τὰ κατὰ παράδοσιν	

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

Κοινωνικὸν

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούια.

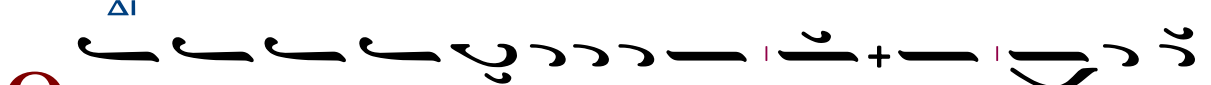
	πλ.α'		β'
452	<u>Γεωργίου τοῦ Παναρέτου</u>	344	<u>Θεοδώρου Φωκαέως</u>
321	<u>Πέτρου Λαμπαδαρίου</u>	335	<u>Κωνσταντίνου Λάμπρου</u>

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

 εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἐλαβομεν

 πνευμα ἐπουρανιον εὐρομεν πιστιν ἀλη

 θη ἀδιαιρετον Τριαδα προσκυνοῦσιν

 τες αὐτῆ γὰρ ἡμῶν ἐσωσε εἰς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαίδου
Λειτουργία 2007*

 ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφ᾽ ἑσπέρην ἀμαρτιῶν

 καὶ εἰς ζωὴν αἰωνίαν

 Πληρωθῆτω στομαχῶν ἡμῶν ὡς

σου Κυ υ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την δο ξαν σου
ο τι η ξι ω σας η μας με τα σχειν των α γι
ων μυ στη ρι ων σου τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ο λην την η με ραν με λε ταν
την δι και ο συ νην σου αλ λη λου ι α αλ λη
λου ι α αλ λη λου ου ι α α α

Ὁρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν...

Σοί Κύριε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος ἡμῶν...

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

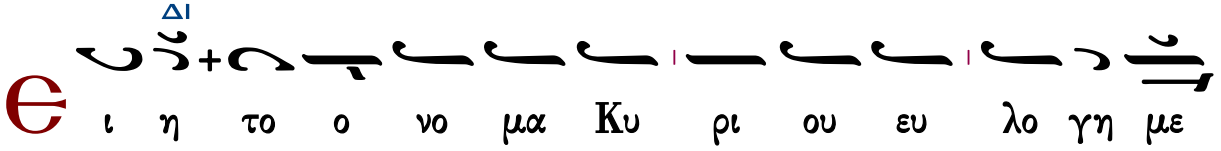
Κύριε ἐλέησον.

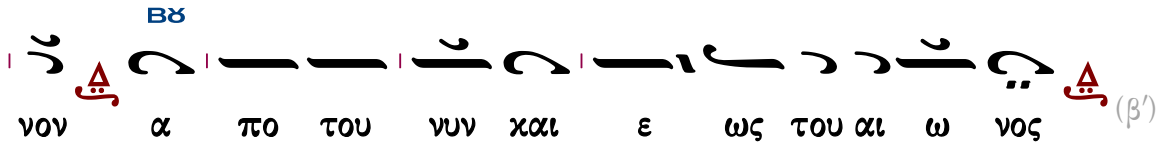
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ

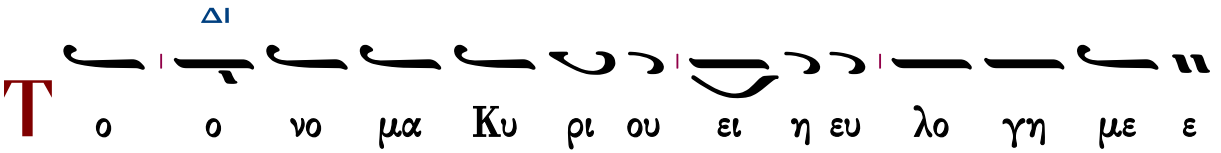
λαῶ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

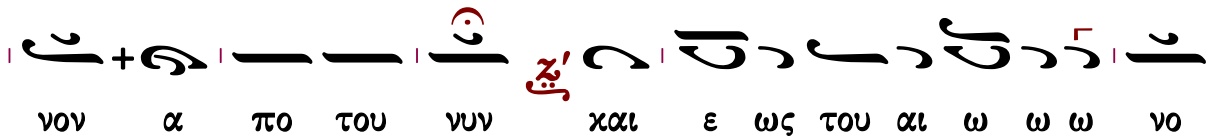
Ἦχος

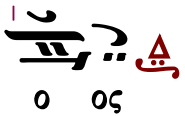
Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο γη με

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω νος (β')

Τ
ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο γη με ε

νον α πο του νυν και ε ως του αι ω ω ω νο

ο ος

Νεκρώσιμον μνημόσυνον

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων ἱεσείαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι'

Δημητρίου Σουρταντζί
Βυζαντινὴ Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

Τ^{Δι} ον εὐ λο γου ουν τα και α γι α ζον τα η
μας Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

α α κου σο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ε ε ε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.53#

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε εισ

α α κου σο ο ο ο ον μου ει εισ α κου ου ουου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ α α

α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σρες τη φω

νη η η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε

Κυριε εκεκραξα προς σε ει ει εισ α

α α α κου σο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει ει εισ α α α α κου σο ον μου προ ο

σχεσ τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω κε κρα α γε ε ναι αι αι με προς

σε ε ε εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

η εισ ακου σο ο ο ον μου Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/176*

Κυ υ υ υ υ ρι ε ε ε κε κρα α ξα α προ ο

ος σε ε εισ α α ακου σο ον μου ει εισ ακου

ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ α

α α ακου ου σο ο ον μου προ ο ο σρες τη φω

ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ως μου εν

τῶ κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ος σε ε εισ α α

κου σοον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προσ ευ χη η η η η η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε ε εν ω ω ω πι ι

ο ο ον σου ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων

μου ου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη εισ α α

κου σοον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Στιχολογία](#)

Λουκάς Λουκά

Στιχολογία

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.54#

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυ χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και αποσκανδαλων των εργαζομενων την

ανομιαν

Πεσονται εν αμφιβληστροαιτων οι αμαρτω

λοι καταμονασειμιεγω εως αν παρελ

θω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα φωνη

μου προς Κυριον εδεηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησι

ιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγα

γελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε

γνως τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εχ ζη τω ων την ψυ χη η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε ησιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι

σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μου

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

Στιχηρά

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι' Ϟ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/173*

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι ι
αις

Κ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

σθητα ο στα αυ των παρατον α α δην

Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν το ο

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνωσ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ ζη

τω ωντην ψυ χη η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξ α γα γε εκ φυ κα κης την ψυ χην μου του εξ ο

μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

♂ π ο δ ω ως μοι ♀

Ε χ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε

εισ α κου σον της φω νη ης μου ♀

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου ♀

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[Στιχηρά](#)

Λουκάς Λουκά

Στιχηρά Μαρτυρικά θ' ἤχου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βϛ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.99*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Των α γι ων μαρ τυ ρων πρε σβευ ο ον των υ περ

η μων και τον Χρι στον υ μνου ουν των πα σα πλα νη πε

παυ ται και των αν θρω πων το γε ε νος πι στει δι α α

σω ζε ται

Ενε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε

πι ι τον Κυ ρι ον

Χο ροι μαρ τυ υ ρων αν τε στη σαν τοις τυ ραν

νοις λεγοντες η μεις στρατευομεθα τω βα

σι λειπει των δυναμεων ει και πυρικαι βασα

α νοις αναλωση τε η μας ουκ αρνουμεθα της Τρι

αδοςτην δυναμιν

Αποφυλακης πρωιας μεχρινυκτος

αποφυλακης πρωιας ελπισατω Ισ

ρα ηλπιτον Κυριον

Μεγαλη ηδοξα ην εκτησασθε αγιοι

διαα της πιστεως ουμονον γαρ εντω πασχει τον

εχθρον ενικησατε αλλα και μεταθα

να τον πνευματά α α πε λαι νε τε α σθε νουν των θε ρα

πευ ε τε ψυχων και αι σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα

τε προς Κυ ριον ε λε η θη ναι τας ψυχας ημων

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

[Στιχηρά τῶν Κεκοιμημένων](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.256*

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα

ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Τ ων α γι ων μαρ τυ ρων πρε σβευ ο οντων υ περ η

μων και τον Χρι στον υ μνου ουν των πα σα πλα νη πε παυ

ται και των ανθρωπων το γεενος πιστειδι ιασω

ζεται

πρωτ.Κων.Παλαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.262*

Ενεκεν του ονοματος σου υπεμει

να σε Κυριε υπεμειν η ψυχη

μου εις τον λογον σου ηλπισεν η ψυχη ημου ε

πει τον Κυριον

Χοροι μαρτυρων αντεστησαν τοις τυραννοις λε

γοντες ημεις στρατευομεθα τω βασιλει των

δυναμεων ει και πυρικαι βασαλνοις αναλωση

τημας ουκαρνου μεεθα της Τριααδοος την δυνα

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Μ ε γα α λη η δο ξα ην ε κτη σα σθε α γι οι δι

α α της πιστεως ου μο νον γαρ εν τω πα σχειν τον ε

χθρον ε νι κη σα τε αλ λα και με τα θα να τον

πνευμα τα α α πε λαι νε τε α σθε νουν τας θε ρα πευ ε τε

ψυ χων και σω μα των ι α τροι πρε σβευ σα τε προς Κυ ρι

ον ε λε η θη ναι τας ψυ υ χας η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

τρω σε ται τον Ισρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων

αυ του

Τ ων απ αι ω νος ση μερον νε κρων α παν των κατ

ο νο μα με τα πι στε ως ζη σαν των ευ σε βως

μνη η μνη τε λουν τες οι πι στοι τον Σω τη ρα και

Κυ ρι ον α νυ μνη σω μεν αι τουν τες εκ τε νως του τους

εν ω ω ρα της κρι σε ως α πο λο γι αν α γα

θην ^Δδου ναι αυ τω τω Θε ω η μων τω πα σαν χρι νον τι

την γην ^ντης δε ξι ας αυ του ου πα ρα στα σε ως

τυ χον τας εν χα ρα ^Δεν με ρι δι ι δι και αι αι ων ^ν

και εν α γι ων κλη ρω φω τει νω ^Δκαι α ξι

ους γε νε σθαι της ου ρα νι ου βα σι λει ας αυ του ^ν

^Γα ^Χι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ^Γ^Δ

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι ^ν

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο τους εκ πρι

α μενος ^β και θα να τω σου θα να του του πι κρου εκ

λυ τρω σα με νος η μας ^Δκαι ζω η ην την αι ω νι

ον πα ρα σχων τη α να στα σει σου η μιν παν τας α να α

παυ σον Κυ ρι ε τους κοι μη θεν τας ευ σε βως η

εν ε ρη μοις η πο λε σιν η εν θα λασ ση η εν γη

η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε ρεις αρ

χι ε ρεις μο να στας και αι μι γα α α δας εν η

λι κι α πα ση πα γ γε νει και α ξι ω σον αυ

τους της ου ρα νι ου βα σι λει ει α ας σου

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να

Τη εκ νε κρων ε γερ σει σου Χρι στε ου κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως δι

ο αι του μεν εκ τε νως τους σουσ δου λους α να παυ

σον εν αυ λαις σου και εν κολ ποις Α βρα αμ τους εξ

Α δαμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα θα

ρως πα τε ε ρας και α δελ φους η μων φι λους ο

μου και συ γγε νεις α α παν τα αν θρω πον τα του

βι ου λει του ρ γη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα

α αν τα πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε

ος και α ξι ω σον του ου ου τους της ου ρα νι ου βα

σι λει ει α ας σου ^ν ρι

Δοξαστικόν

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος ^λ ρι Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστᾶριον 1820 σ.249*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω ^ε ^λ και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^ν ρι πε

Θ ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ^ε ^λ ο ταν εν νο η

σω τον θα α α α να α α α τον ^ν ρι και ι δω εν τοι

οις τα α φοις χει ει με ε νην ^ε ^λ την κατ ει κο ο να α

Θε ε ου ^ε ^λ πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο ο

ο τη η η η τα ^ν ρι α α μορ φο ον α δο ο ξον μη

η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος ω

του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του το

γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως πα ρε

δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συν ε ζε

ευ χθη μεν τω ω θα να α α α τω ο ο ον

τως Θε ε ου προ στα αξει ως γε ε ε γρα α α α

πται του πα α ρε χον το ος τοις με τα στα α

σι την α να α α πα α α αυ σιν

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι ι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Θ ρη νω και ο δυ υ υ ρο ο ο ο μαι ο

ταν εν νο η η η η σω τον θα α να α τον και

ι ι ι ι ι δω εν τοις τα φοι οι οι οις κει

με ε ε νη ην την κατ ει κο να α Θε ε ε

ου πλα σθει ει ει ει σαν η η μι ιν ω ραι ο ο

ο ο τη η η η τα α μορ φον α α α δο ο ο

ο ο ο ξον μη ε χου ου ου ου σαν ει ει ει δο

ος ω ω του ου ου θα αυ μα α α τος τι ι

το ο πε ε ρι η η μας του το γε γο ο νε ε μυ στη

ρι ο ον πως πα ρε δο ο ο θη η μεν τη φθο ο ο

ρα πως συν ε ζε ε ε ε ε ευ χθη η μεν τω

θα να α α α τω ον τως Θε ε ου προ οσ τα α α

ξει ει ως γε ε ε γρα α α α πται αι του πα

ρε ε ε ε χο ο ο ον τος τοις με τα στα σι την α

να α α πα α α αυ σιν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.16*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ^γ _δ

Θ ρη νω ω και ο ο ο δυ ρο ο μαι αι ο ταν εν νο

η σω το ον θα α α α να α α α τον ^γ _δ και ι δω

εν τοι οις τα α α φοις χει ει με ε ε νην την κατ ει

χο ο ο ο να α Θε ε ου ⁶ _λ πλα σθει σαν η

μιν ω ω ραι αι ο ο ο τη η η η τα ^δ _δ α α μορ

φο ο ον α δο ο ξον μη η ε ε ε χου ου ου σαν ει ει

ει ει ει δος ^γ _δ ω του ου θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι

η η μας του το γε γο νε μυ υ στη η η η ρι ι ι

ι ον ^γ _δ πως παρ ε ε ε δο ο ο θη η η με εν

τη φθο ο ρα πως συν ε ζε ε ευ χθη μεν τω ω θα

να α α α α τω ο ο ο ον τως Θε ε ου προσ τα

α ξει ωως γε ε ε γρα α α α πται του πα α ρε

χο ον το ος τοις με τα στα σι την α να α α α πα α

α αυ σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.297*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Θ ρη νω και αι ο ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο η

η σω τον θα α α να α α α τον και ι δω

εν τοι οις τα α α φοις χει ει με ε ε νην την κατ ει

χο ο να α Θε ε ου πλα σθει σαν η μιν ω ω ραι

αι ω ω ω τη η η τα α μορ φο ο ον α δο

ο ξον μη η ε ε ε χου ου σαν ει ει ει ει δος ω

του ου θαυ μα α τος τι το πε ε ρι ι η η μας του το

γε ε γο ο ο νε μυστη η η η ρι ι ι ι

ον πως παρ ε δο ο ο ο θη η μεν τη φθο ο

ρα πως συν ε ε ζε ε ευ χθη η μεν τω ω θα να α

α α τω ο ο ο ον τως Θε ε ου προσ τα ξει ω

ως γε ε ε γρα α α α πται του πα ρε χο ον τος

τοις με τα στα α σι τη η ην α να α α α πα

α α αυ σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκᾶ Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π ρι Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.20/467*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Θ ρη νω ω ω ω και ο δυ υ ρο ο ο μαι ο

ταν εν νο η η η σω τον θα α α α α να α α

α α α α τον και ι δω εν τοις τα α α φοις

κει ει με ε ε νη ην την κατ ει κο ο ο ο να

α Θε ε ου ου πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι αι

ο ο ο ο ο ο ο ο τη τα α α μορ φο ον

α α δο ο ο ο ξον μη η η ε ε ε χου σα αν ει ει

ει ει ει ει ει ει δος ω του ου θα α αυ μα α

ω του ου θα α αυ μα α τος τι ι το πε ρι

η η η μα ας του το γε ε γο νε ε μυ στη η

η η η η ρι ι ι ι ον πω ως πα α ρε

ε δο ο θη μεν τη η η φθο ο ο ρα α πως συν

ε ζε ε ε ε ευ χθη η μεν τω ω θα να α

α α τω ο ο ο ον τως Θε ε ε ου προ

στα α ξει ει ω ως γε ε ε ε ε ε ε

γρα α πται του πα ρε ε ε χο ο ο ον το ος τοι

οις με τα στα α σι ι τη ην α να α α α

α α πα α α αυ σιν

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Θρασύβουλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη̣

Θρασύβουλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.38*

NH
υε Δο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Θ ρη νω και ο ο δυ υ ρο ο μαι ο ταν εν νο ο η

η σω το ον θα α α να α α α τον και ι

δω εν τοις τα φοις χει ει με ε ε νην την κατ ει κο ο ο

ο να Θε ου ου ου πλα σθει ει σαν η μι

ιν ω ω ραι αι ο ο τη η η τα α α μορ

φο ο ον α α δο ο ξον μη η η ε ε ε ε χου

σα αν ει ει ει ει ει δος ω του θα αυμα α τος

τι το πε ρι η μας του το γε ε γο ο νε μυ υ

στη η η ρι ι ι ι ον πωσ πα ρε δο ο θη

η μεν τη η φθο ο ρα πωσ συν ε ζε ε ε

ευχθη η μεν τω θα α να α α τω ο ο ον
 τως Θε ου προσ τα α ξει ω ως γε ε ε γρα α
 α α πται του πα ρε ε χο ον τος τοις με τα
 στα α σι την α να α α πα α α αυ σιν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Θεοτοκίον](#)

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον
 τόμος β΄ 2003 σ.230/132*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Θ ρη νω ω ω και ο δυ υ ρο ο μαι ο ταν εν
 νο η σω το ον θα α α να α α α τον και ι

ι ι ι ι ι δω ^{π ρ} εν τοις τα φοι οις χει με ε ε

νη ην ^Δ την κατ ει κο ο να α Θε ε ου ου ^{6 λ} πλα

σθει ει ει ει σαν η η μιν ω ω ραι αι ο ο ο τη η

η η τα ^Δ α α μο ο ο ορ φο ον ^Δ α α δο ο

ξο ον ^ϕ μη ε χου ου ου ου σα αν ει ει ει δο ος ^{ν Δ}

ω ω του ου ου θα αυ μα α α τος ^Δ τι ι τοπε ρι

η η μας ^{6 λ} του το γε ε γο ο νε ε μυστη ρι ο ον ^Δ

πω ως πα ρε δο θη η με ε ε ε εν τη η φθο ο

ρα ^Δ πωσ συν ε ζε ε ε ε ευ χθη η μεν τω θα να α

α α τω ο ο ο ον τως Θε ε ου προσ τα ξει ει

ω ως γε ε ε ε ε ε ε γρα πται του πα ρε ε

ε χο ο ο ον το ος τοις με τα στα α σι την α να

α α πα α α αυ σιν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη, σύντομον

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.445/1312*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα

τι

Θ ρη νω ω και ο δυ ρομαι ο ταν εν νο η η

η σω τον θανα τον και ι δω εν τοις τα φοι οις κει με ε

ε νην την κατ ει κο ο να Θε ου πλα σθει σαν η μιν

ω ρ α ι ο τ η τ α α α μ ο ρ φ ο ν α δ ο ξ ο ν μ η ε ε χ ο υ

σ α ν ε ι δ ο ς ω τ ο υ θ α υ μ α α τ ο ς τ ι ι τ ο π ε ρ ι η μ α ς

τ ο υ τ ο γ ε γ ο ν ε ε μ υ σ τ η ρ ι ο ν π ω ς π α ρ ε δ ο ο θ η μ ε ν

τ η φ θ ο ρ α π ω ς σ υ ν ε ζ ε υ χ θ η μ ε ν τ ω θ α ν α τ ω ο ν

τ ω ς Θ ε ο υ π ρ ο τ α α ξ ε ι ω ς γ ε γ ρ α π τ α ι τ ο υ π α ρ ε

χ ο ο ν τ ο ς τ ο ι ς μ ε τ α σ τ α σ ι τ η ν α ν α α π α α υ σ ι ν

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύνημον

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματᾶριον 1905 σ.61#

Κ α ι ν υ υ υ ν κ α ι α α ε ι κ α ι ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς τ ω ν

αι ω ω νων α α μην

αι ω ω νων α α μην

Π α ρη η ηλ θεν η η σχι ι ι α α α του

νο ο μου τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου

ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι

ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο

με ε ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε

ε ε κες και αι πα α αρ θε νος ε ε ε μει ει

ει ει νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος

δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε

τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

σύντομον

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον
1905 σ.456*

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Πα ρηλ θεν η σκι α του νο μου της χα ρι τος

ελ θου σης ως γαρ η βα τος ουκ ε και ε το κα τα φλε

ε γο με νη ου τω παρ θε νος ε τε κες και παρ θε

νος ε μει νας αν τι στυ υ λου πυ ρος δι και ο

σου νης α νε ε τει ει λεν η λι ος αν τι Μω υ σε ε

ως Χρι στος η σω τη ρι α των ψυ χων η μω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.175/189*

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η σκι α α α του νο ο μου

τη ης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ ου ου ου σης ως

γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε και αι ε

ε ε το κα τα φλε γο ο ο με ε ε νη ου τω

Παρ θε ε νος ε ε ε τε ε ε ε κες και Παρ

θε νος ε ε ε μει ει ει ει νας αν τι στυ υ υ λου

πυ υ ρο ος δι και ο συ υ υ υ νης α νε ε ε τει λεν

η η η λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ σε ε ε ως

Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ χω ω ω ν

η η η η μω ω ω ω ν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἴσοδος

Λουκάς Λουκά

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.280/294*

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Π α ρηλ θεν η σκι α του νο μου της χα ρι τος

ελθου σης ^π ως γαρ η βα τος ουκ ε και ε το κα τα φλε ε

γο με νη ^π ου τω παρ θε νος ε τε κεσ και παρ θε νος ε μει

νας ^π αν τι στυ υ λου πυ ρος δι και ο συ νης α νε

ε τει ει λεν η λι ος ^π αν τι Μω υ σε ε ως Χρι στος ^Δ

η σω τη ρι α των ψυ χων η μω ω νων ^π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εἵσοδος

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Δι' ς

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.3*

Κ αι νυ υ υ υ υ υ ν και α α α ει ει και εις

τους αι ω να ας των αι αι αι ω ω ω νων α α

νας αν τι στυ υ υ υ υ λου ου ου

πυ υ υ υ υ υ γυ υ υ υ ρος δι ι και ο

συ υ υ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει

λε εν η η η η λι ι ι ι ι ι ι ι ος

αν τι ι ι ι ι ι ι Μω υ σε ε ε ε

ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος εις σω τη ρι ι ι ι ι ι ι αν τω

ω ω ω ω ων ψυ χω ω ω ω ων η η μω ω

ω ω ω ων

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην ΚΛ

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο

ο μου τη ης χα α ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

και αι ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με

ε ε νη η ου ου τω παρ θε ε νος ε ε ε

τε ε ε κες και παρ θε ε νο ος ε ε ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ λου πυ ρο ο ος δι

θου ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε

ε και αι ε ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο

ο με ε ε ε νη η ου τω παρ θε ε ε νος

ε ε ε ε ε ε τε ε ε ε κες και αι πα α

α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει νας αν τι

στου ου ου ου λου πυ ρο ο ος δι και ο ου ου ου

ου ου νη η ης α νε ε ε ε τει λεν η η

η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ σε ε

ε ε ε ως Χρι στο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

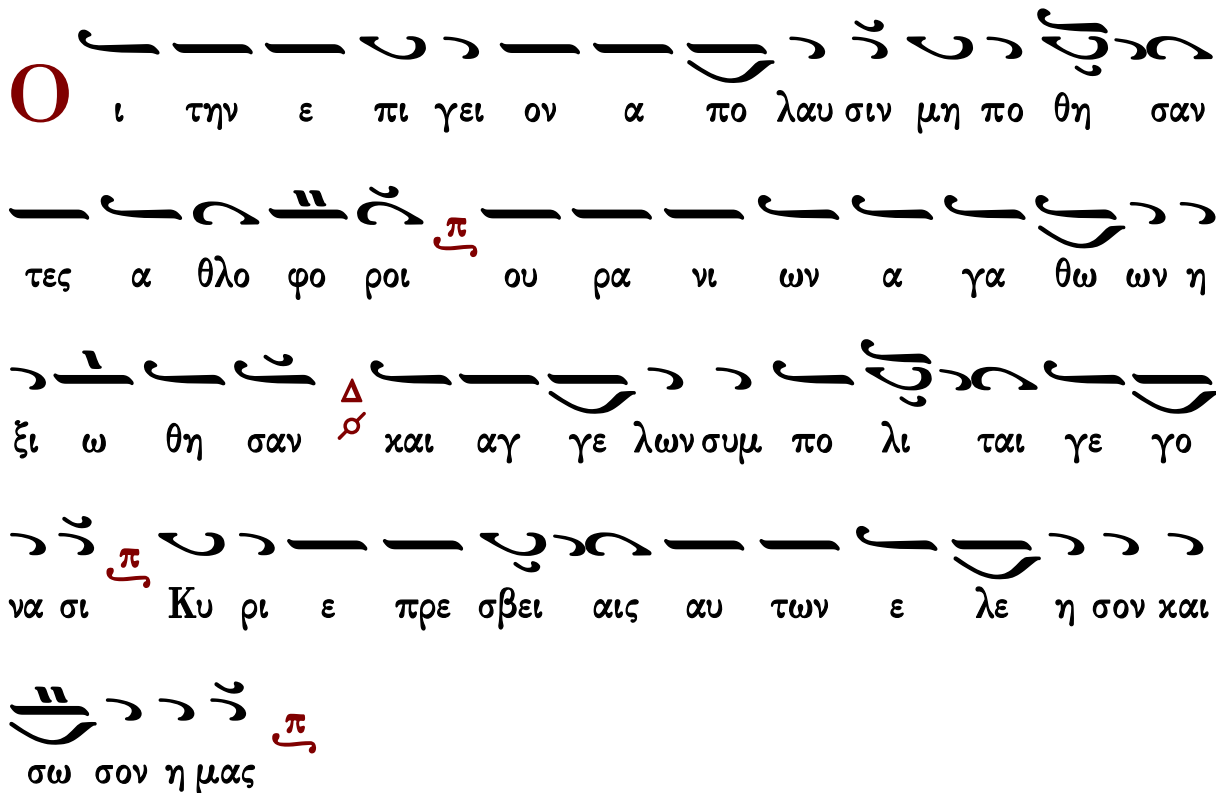
Θις τόν Οτίχον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μαρτυρικόν

Ἦχος Πά

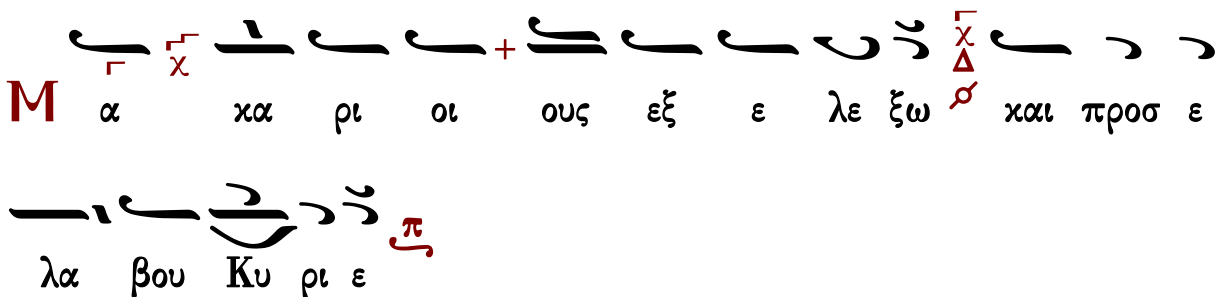
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.248*

 Ο ι την ε πι γει ον α πο λαυ σιν μη πο θη σαν
 τες α θλο φο ροι ου ρα νι ων α γα θω ων η
 ξι ω θη σαν και αγ γε λων συμ πο λι ται γε γο
 να σι Κυ ρι ε πρε σβει αις αυ των ε λε η σον και
 σω σον η μας

Νεκρώσιμον

Ἦχος Πά χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.129*

 Μ α κα ρι οι ους εξ ε λε ξω και προσ ε
 λα βου Κυ ρι ε

Ο ι οι οι μοι οι ον α γω να ε χει η ψυ χη χω

ρι ζο με νη εκ του σω ματος οι μοι πο σαδα κρυ υ

ει το τε και ουχ υ παρ χει ο ε λε ων αυ την προς

τους αγ γε λους τα ο ομ μα τα ρε που σα α πρα

κτα κα θι κε τευ ει προς τους αν θρω πους τας χει ει

ρας εκ τει νου σα ουκ ε ε χει τον βο η θουν τα δι ο

α γα πη τοι μου α δελ φοι εν νο η σαν τες η μων το

βρα χυ της ζω ης τοις με τα στα σι την α να παυ σιν

πα ρα Χρι στου ου αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις η μων

τομεγα α ε λε ος

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοι οισ αυ λι σθη

σονται

«Απόστολου Παπαχρήστου, Νέον Ειρημολόγιον, 1998 σ.275

Ε κ γης πλα στουρ γη σας με εις γην πα α λιν πο ρευ ε

σθαι τη πα ρα βα σει με ε κα τε κρι νας ε στη σας η

με ραν ε τα σε ως εν η η τα κρυ πτα της ε κα

στου πρα ξε ως φα νε ρα πα ρι στανται ε νω πι ον

σου το τε φει σαι μου α να μαρ τη τε και των ε σφαλ

με νων μοι συ γχω ρη σιν δι δους της βα σι λει ας σου

μη χω ρι σης με

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π τ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.250*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι πτε

Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου

γε ε γο ο ο νε προ οσ τα α α α γμα βου λη θεις

γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ον συμ

πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το σω

ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας δε μοι

ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο ο ποι

 ω ω εμ πνε ε ε ευ σει ^π δι ο Σω τηρ του ους δου λου

 ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των ^Δ εν σκη

 ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ σον ^π

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

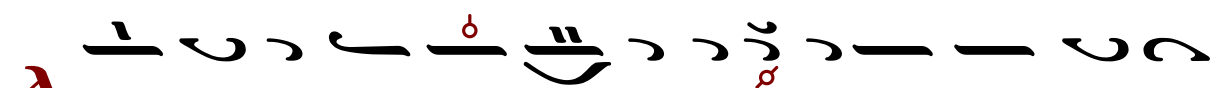
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ^ω Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Αναστασιματάριον 1905 σ.312*

^Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π

^Δ ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου

 γε ε γο ο ο νε προ οσ τα α α α γμα βου λη

 θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ω

 ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως ^π γη θεν μου

το σω ω ω μα δι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω ο
 ο ποι ω ω εμ πνε ε ε ευ σει δι ο Σω τηρ του
 ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ν των εν
 σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ σον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

[Θεοτοκίον](#)

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.17*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
 Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου γε
 ε γο ο ο νε προ ο οσ τα α α α γμα βου λη θεις

γαρ εξ α ο ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ον συμ
 πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το σω
 ω ω μα δι ι ε ε ε ε πλα α α α σας
 δε δω κας δε μοι οι οι ψυ υ χην τη θει ει α α
 σου και ζω ω ο ο ποι ω ω ω εμ πνε ε ε ευ σει δι
 ο σω τηρ του ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω
 ω ω ν των εν σκη ναις δι και αι ω ω ν α να α α
 πα α α αυ σον

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι π πκπ

Α ρ χη μοι και υ υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου

γε ε γο ο ο νε προ οσ τα α α αγ μα π βου λη θεις

γα αρ ε εξ α ο ο ρα του ου τε και ο ρα της με

ζω ω ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη π

θεν μου το σω ω μα δι ι ε ε ε ε πλα α α α

σας δε δω κας δε ε μοι ψυ υ χη ην τη θει α σου και

ζω ο ο ποι ω ω εμ πνε ε ε ευ σει π δι ο Σω

τη ηρ του ουσ δου λου ουσ σου εν χω ω ω ρα α ζω

ω ων των εν σκη ναις δι και αι ω ων ανα α α

πα α α αυ σον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.21/468*

Νε ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α

π

α ρ χη μοι και υ πο ο ο ο στα α α α σις

το πλα στουρ γον σου γε ε γο ο ο ο νε ε προ ο

ο ο στα α α α γμα βου λη θει ει ει εις γαρ εξ α

ο ρα α α του ου ου ου ου ου τε και ο ρα α

της με ζω ω ω ω ω ω ω ον συμ πη ηξαι φυ υ υ υ

υ υ υ υ σε ε ως γη η θε εν μου το σω

ω ω μα δι ε ε ε ε πλα α α α σας δε ε

δω ω κα ας δε ε ε ε μοι οι οι ψυ υ χην τη θει ει

α α σου και ζω ο ποι ω ω εμ πνε ε ε ευ σει

δι ο ο σω ω τηρ τους δου ου ου ου ου ου ου

λου ους σου εν χω ω ρα α α ζω ω ων τω ω

ων εν σκη ναις δι και αι ω ων α να α α α α

π α υ σ ο ν π

παυ σον

Θρασύβουλου Στανίτσα

Ἦχος λ π Πά

Θρασύβουλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.40*

MEΛ ΠΑ
υε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

ΠΑ ΔΙ MEΛ ΔΙ
Α ρ χη μοι και υ υ υ πο ο ο ο στα α α

ΠΑ
σις το πλα στουρ γον σου γε ε γο ο ο νε προ ο στα α

ΔΙ
α α γμα βου λη θει ει ει εις γαρ εξ α ο

ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ρα α του τε και ο ρα τη ης με ε ζω ω ω ον συμ

πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το σω
 ω μα δι ε ε πλα α α σας δε δω κα ας δε μοι
 ψυ υ χην τη θει α α σου και ζω ω ποι ω εμ πνε
 ε ε ευ σει δι ο Σω τηρ του ους δου ου λου ους
 σου εν χω ω ω ω ρα ζω ω ν των εν σκη ναις δι
 και αι ω ν α να α α πα α α αυ σον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον
 τόμος β΄ 2003 σ.197/99*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και
 α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στουρ γον σου γε
ε γο ο ο νε προ οσ τα α α α γμα βου λη θεις γαρ
εξ α ο ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω ον συμ
πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το σω ω
ω ω μα δι ε ε ε πλα α α α σας δε δω κας δε
μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ο ποι
ω ω εμ πνε ε ε ε ευ σει δι ο Σω τη ηρ του ους
δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω ν των
εν σκη ναις δι και αι ω ω ν α να α α πα α α αυ
σον

Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
τόμος β' 2003 σ.198/100*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Α ρ χη μοι και υ πο στα σις το πλα στουρ γον σου

γε ε ε γο νε προσ τα γμα βου λη θεις γαρ εξ

α ο ρα του τε και ο ρα της με ζω ον συμ πη ξαι φυ

σε ως γη θεν μου το σω ω μα δι ε πλα σας δε δω κας δε

μοι ψυ χην τη θει α σου και ζω ο ποι ω εμ πνευ

σει δι ο Σω τηρ τους δου λους σου εν χω ω ρα ζων των

εν σκη ναις δι και αι ων α να πα αυ σο ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και των μαρ τυ ρων

σου α πο στο ο ο λων προ φη των ι ε ρα ρ χων ο

σι ων και δι και αι αι ων και παν των των α

γι ων τους και μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο

ο ο ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Πρε σβει αις της τε κου σης σε Χρι στε και των μαρ τυρων

σου α πο στο ο ο λων προ φη των ι ε ραρχων ο

σι ων και δι και ων και παν των των α γι ι ων

τους κοι μη θεν τας δου λους σου α να παυ σο ο ον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Nyn apolyeis](#)

Λουκάς Λουκά

Ἀπολυτίκιον

Θρασύβουλου Στανίτσα

Ἦχος λ̣ ρ̣ ρ̣

Θρασύβουλου Στανίτσα
Μουσικόν Τριώδιον
1969 σ.41*

ΜΕΛ ΝΗ
Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο

ΓΑ ΝΗ
νο μω ω ων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων

μο ο νε Δημι ουρ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας

MEΛ MEΛ NH
τω ων δου λων σου εν Σοι γαρ την ελ πι δα α

ΓΑ ΔΙ NH MEΛ
νε θεν το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω

η μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

MEΛ NH ΓΑ
εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω
ΔΙ NH MEΛ
ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

ΠΑ ΜΕΛ ΔΙ
 C ε και τει χος και λι με να ε χομεν και πρε σβυν
 ΝΗ ΔΙ
 ευ προσ δεκτον προς ον ε τεκες Θε ον Δ 9 Θε ο το ο κε
 ΠΑ ΓΑ ΝΗ ΜΕΛ
 α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι ι α α α α ρ δ

[Εσπέρας: Έκτενης](#)

[Καθίσματα μετά την α΄ στιχολογίαν](#)

[Θεία Λειτουργία](#)

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ήχος λ π δι —²

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.243*

Ο βα θει σο φι ασ φι λαν θρω πως παν τα οι κο νο
 μων Δ 9 και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε δη μι
 ουρ γε Δ 9 α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων
 δου λων σου ρ δ εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν
 Δ 9 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων ρ δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

εν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω ποι

η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοχίον

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε

σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο

το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι ι α α α

α

Μαρτυρικά

Ἦχος Δι΄

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.258*

Ο φαι δρυ υ νας τους α γι ους σου υ περ χρυ
 σον και δο ξα σας τους ο σι ους σου ως α γα θος
 υπ αυ των δυ σω που με νος Χρι στε ο Θε ος την
 ζω ην η μων ει ρη νευσον ως φι λαν θρω πος και την
 ευ χην κα τευ θυ νον ως θυ μι α μα ο μο νος εν
 α γι οις α να παυ ο ο ο με νος

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.265*

 Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ
 του ο Θε ος Ισραηλ

Δ θλο φο ροι Κυ ρι ι ου μα κα ρι α η

γη η πι αν θει σα τοις αι μα σιν υ μων και α

γι αι αι σκη ναι αι δε ξα με ναι τα πνευ μα τα υ

μων εν στα δι ω γαρ τον ε χθρον ε θρι αμ βευ σα

τε και Χρι στον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ξα τε

αυ τον ως α γα θον ι κε τε ευ σα τε σω

θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας η μων

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.274*

Χ Τ οις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ος παν τα τα θε λη μα

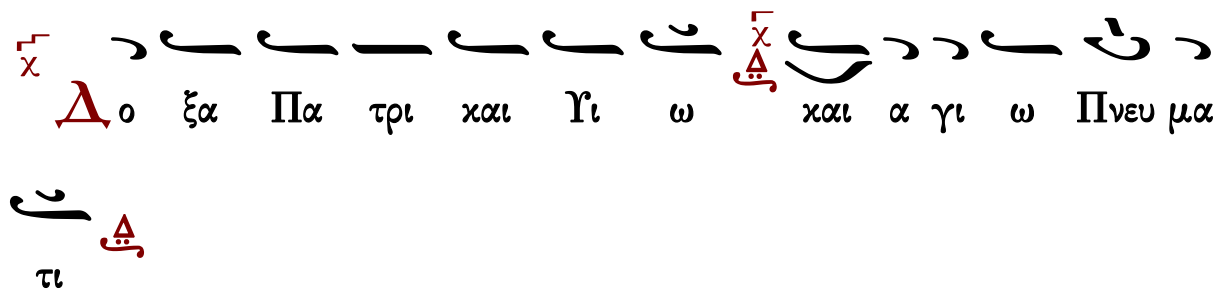
τα αυ του εν αυ τοις

 Αποστολοι μαρτυρες και προφηται
 ιεραρχαι οσιοι και δικαιοι και λωσ τον
 αγω να τελεσαντες και την πιστιν τηρησαντες
 παρησιαν εχοντες προς τον σωτηηρα υ
 περημων αυτον ως αγαθον ικετε ευσα
 τε σωθη ναι δε ο μεθας ψυχαα ας η
 μων

Νεκρώσιμον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.130*

 Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα
 τι

Η μνη μνητων κε κοι μη με νων Κυ υ ρι ε

εις μνει αν των προς δο κω με νων α γει με και κα

θο ρων μου την κατα δι ι κην προς φε ρω σοι την εκ

βα θε ων φω νην ε λε η μον ε λε η σο ο ον

με

[Θεοτοκίον](#)

Θεοτοκίον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.65#

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θεο το κε μου στη ρια τη α γνει α ε σφρα γι
σμε ε νη και Παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
μη τηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω
ων

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.33*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θεο το κε μυστηρια τη αγνεια ε

σφραγιση και παρθενια φυλαττο με ε

νη Μητηρ ε γνωσθησθα ψευδης Θεον τεκουσα

αληθινον αυτον ικετευε σωθη ναι τας ψυ

χαση μωων

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.243/1591*

και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην

Παντα υπερ εννοιαν παντα υπερ ενδοξα

τα σα Θεο το κεμυ στη ρια τη α γνει α ε σφρα
 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε
 νη Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα
 α λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ
 ας η μω ω ων

Νεκρώσιμα εὐλογητάρια

Ὁ εἰρμὸς τῆς κ' ψδῆς

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.247*

α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου ου με εν τον
 Κυ ρι ον

Τ ον εν ο ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και

εν βα τω πυ ρι το της Παρ θε νου τω Μω υ ση

μου στη ρι ον γνω ρι σαν τα Κυ ρι ον υ μνει ει τε

και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

αι ω να α α ας

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

[θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου](#)

Λουκάς Λουκά

Ἀπόστολου Παπαχρήστου

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Ἀπόστολος Παπαχρήστου
Εἰρμολόγιον 1998 σ.234#

αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου ου με εν τον

Κυ ρι ον

Τ ον εν ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

βα τω πυ ρι το της α ει παρ θε νου τω

Μω υ ση μου στη ρι ον γνω ρι σαντα ^ελ Κυ ρι ον υ
μνει τε ^α και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους αι ω ω
να ^χ α α ας ^γ

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Θ' ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου

Λουκάς Λουκά

Θεις τούς αἶνους

Δοξαστικόν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος ^θ Δι

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.251*

^α Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι
ω Πνε ε ευ μα τι ^{πτε}

^ω ς α ανθος μα ραι αι αι νε ται και ως ο
να αρ πα ρε ε ε ρ χε ε ε ε ται και δι α

λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος πα

λιν δε η χου ουσης της σα α αλ πιγ γος νε κροι ως

εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η σο ο

ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι στε ε

ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο ο ο

τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν ταις των

α γι ω ω ω ν σου κα τα α τα α ξον σκη η ναις

τα πνευ μα τα των σω ω ω ν δου ου ου λω ω ν Χρι ι

ι στε

Δοξα Πατρι και Υιου και αγιου

ω Πνευματι

ωσανθος μαραιαινεται και ως ονα

αρπαρεεεερχεεεεται και διαλυεε

εται πασ ααανθρωωωωπος παλιν

δεηχου ουσης της σαααλπιγγος νεκροις εν

συσσει σμωπαντες αα ναστη η η η σο ο ο ον

ται προς την σην υπααντη ησιν Χριστεε

εεοο Θεεεεος τοτεε Δεεσπο

 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας ε εξ η η μων εν

 ταις των α γι ι ω ν σου κα τα α τα α ξον σκη η

 ναις τα πνευ μα τα των σω ω ν δου ου ου λω ω ν Χρι

 ι ι στε

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

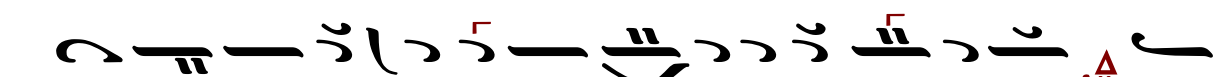
Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

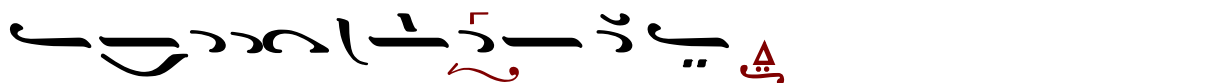
Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.299*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται και ως

 ο ναρ πα ρε ε ερ χε ε ε ε ται και δι α λυ

ε ε ε ται πα ας α α α αν θρω ω ω ω

πος πα λιν δε η χου ου σης της σα α αλ πιγ

γος νε κροι ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α να στη

η η η η σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν

τη η σιν Χρι στε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

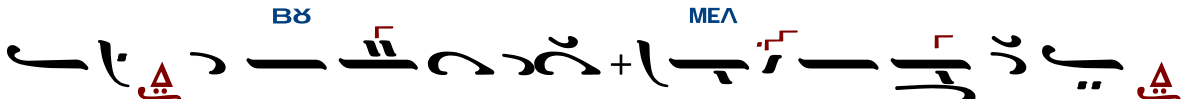
το τε Δε σπο τα ους μετ ε ε στη σα ας εξ η η μων εν

ταις των α γι ων σου κα τα α τα α ξον σκη η ναις τα

πνευ μα τα των σω ωων δου ου ου λω ων Χρι ι ι

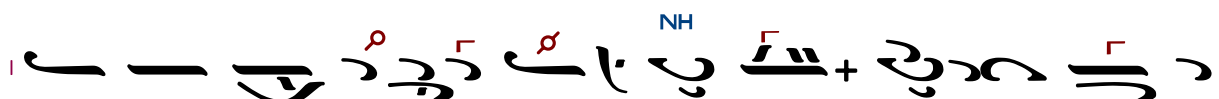
στε

MEΛ BΞ MEΛ

 ue Δο ο ξα Πα α α τρι ι ι ι και Υι

BΞ MEΛ

 ω και α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

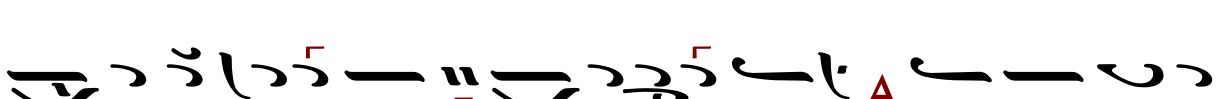
ΔΙ BΞ MEΛ ΔΙ

 ω ς α ανθ ος μα ραι αι αι νε ται και ως

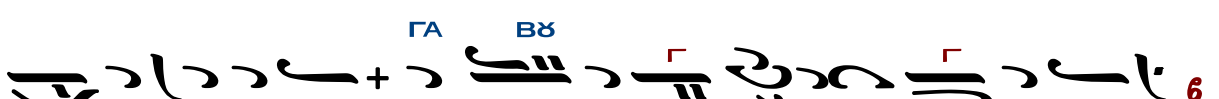
ΓΑ BΞ ΓΑ

 ο ο ο ο ναρ πα ρε ε ρ χε ε ε ε ται και

NH

 δι α λυ υ ε ε ται πα ας αν θρω ω ω

ΔΙ ΓΑ ΔΙ

 πος πα λιν δε η χου ου σης της σα α αλ πι ι

ΓΑ ΔΙ

 ι ιγ γος νε χροι οι ως εν συσ σει ει σμω

 παν τες α να α α α στη η σο ον ται προς την σην υ

ΓΑ BΞ

 πα αν τη η σιν Χρι στε ε ε ο Θε ε ε ος

ΓΑ ΔΙ ΒΞ
 το τε ε Δε ε σπο ο ο τα ους με τε στη σα α
 ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΔΙ Γ
 ας εξ η η μων εν ταις των α γι ωωνσου κα τα α
 ΓΑ ΔΙ Γ ΔΙ Γ
 τα ξο ον σκη η ναι αι αι αι αις τα πνε ευ μα
 ΒΞ ΜΕΛ ΔΙ Γ
 α α τα των σω ωων δου ου ου λων Χρι ι ι στε

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Θεοτοκίον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β
 2003 σ.251*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
 ω ς α α α αν θος μα α ραι αι νε ε ται αι
 και ως ο ο ναρ πα ρε ε ερ χε ται και δι α

λυ υ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω ω προς

πα λι ν δε η χου ουσης της σα α αλ πιγ γος

νε κροι οι ως εν συσ σει ει ει σμω παν τες α

α να στη η η σο ο ο ον ται προς την σην υ

πα αν τη η σιν Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

το ο τε ε Δε ε σπο ο τα ους με τε ε στη σα

ας εξ η η μων εν ταις των α γι ω ν σου κα

τα α τα α α ξο ον σκη η η ναις τα του ου

ου ου των ε ε εγ κλη η μα α τα πα ρι δω ω

ων α α γα α α θε

Θεοτοκίον

Θρασύβουλου Στανίτσα

Ἦχος λ π Πά

Θρασύβουλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.44*

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Χαι ρε Μα ρια Θε ο το κε ο να ος ο α α

κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ι ος κα θως βο α

ο ο προ φη της Α α γι ος ο να ος σου θαυ μα

στο ος εν δικαι ο συ υ νη η η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης

Δοξολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β
2003 σ.252*

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Χαι ρε Μα ρι α Θε ο το κε ο να ος ο α α κα

τα λυ τος μαλ λον δε ο α γι ος κα θως βο α ο ο προ

φη της α α γι ος ο να ος σου θαυ μα στος εν δι και ο

συ υ νη η η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξολογία

Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων

νεκρώσιμα Θεοφάνους

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Ἦχος Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.285*

Ρυ υ μην του θα να του και φθο ραν σου τω ζω η

φο ρω θα να α τω κα θει λες Δε σπο τα πα σι δε

επηγασας ζωην αιωωνιον και νεκρους εξ α

ναστασιν σωτηρη δωρηησω οθεν σου δεομε

θακαινυναναπαυσον πιστειειτους προς σε με

ταστααντας και της ακηρατου σου δοξης του

τους καταξιωσησονφιιλανθρωπε

Μακαριοιους εξελεξω καιπροσελα

βουκυριε

Ιινατους ανθρωπους κοιωνους θειας βασιλει

αςεργαασησταιρονυπεμεινας θανατονεκου

σιονκαταδεξααμεενος διατουτοδεομε

θα τη ση ευσπλαγ χνι ι α με το χους α να δει ξον

της βα σι λει ει α ας σου πι στει ει τους προς σε με τα

στα αν τας και του γλυ κυ τα του σου καλ λους του

τους κα τα ξι ω σον φι ι λαν θρω πε

α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοι οις αυ λι σθη

σον ται

ω ω σαι το σο ον πλα σμα βου λη θεις της οι κο

νο μι ας το ο ον τως βα θυ μυ στη ρι ον χαι ρων εξ

ε τε λε σας ως υ περ α α γα α θος και τι μης εξ η

γο ρα σας τον συμ παν τα κο ο σμον αι μα τι τι μι ω

σου δι ο δε ο ο με ε θα πει στει ει τους προς σε μετα

στα αν τας με τα των α γι ων α παν των της α

πο λυ τρω σε ως α ξι ω σον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Δοξαστικόν

Λουκάς Λουκά

Δοξαστικόν

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Τριώδιον 1886 σ.19*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Α λ γος τω Α δα αμ ε χρη μα τι ι σεν η του

ξυ λου α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο τε

ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ε ευ ξα α α α το

δι αυ του γαρ εισ ηλ θε εν ο θα α α α να α
 α α τος παγ γε νη κατ ε σθι ι ω ω ω ν τον α α αν
 θρω ω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της κα θει ει
 ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να παυ σιν η
 μιν ε ε ε δω ρη η η σα α α α το προς αυ τον
 ου ουν βο η η η η σω ω ω ω μεν φει σαι Σω
 τηρ και ους προ ο σ ε ε λα α α βου με τα των
 ε κλε κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ σον

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Α λ γος τω Α δαμ ε χρη η μα τι ι ι σεν η

του ξυ λου α πο ο γε ευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε

δεμ ο τε ο ο ο φις ι ο ον ε ε εξ η ρε ε ε

ε ευ ξα α α α το δι αυ του γαρ εις ηλ θεν ο

θα α α να α α α α α τος παγ γε νη κατ ε

σθι ι ω ω ων τον α α αν θρω ω ω ω πον αλλ

ελ θων ο ο ο Δε ε σπο ο της κα αθ ει ει ει ει λε

το ον δρα α κο ο ο ον τα και α να παυ σιν η μι

ιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το π ρος αυ το ονουν

βο η σω ω μεν φει ει ει σαι αι Σω ω ω τηρ

και ου ους προ ο οσ ε ε λα α α βου με τα των

εκ λε κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ σον

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.23/470*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α

τι

Α λ γ ο ο ς τ ω Α δ α μ ε χ ρ η μ α α τ ι ι σ ε ν η τ ο υ

ξ υ υ υ λ ο υ α π ο ο ο γ ε ε υ σ ι ς π α α λ α ι

αι ε εν Ε ε δε μ ο τε ο ο ο φ ι ς ι ο ο ο ο ν

ε ε ξ η η ρ ε ε ε ε ε υ ξ α α α α τ ο

δι αυ του ου ου γαρ ει σ η η η η λ θ εν ο θ α α ν α

α α τ ο ς πα γ γ ε ν η κα α τε σ θ ι ι ι ι ω ω ν τ ο

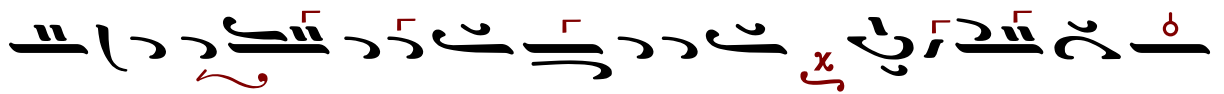
ο ν α α α α α αν θ ρ ω ω ω ω π ο ν α λ λ ε λ

θ ω ω ν ο Δ ε ε σ π ο ο ο ο τ η ς κα θ ει ει ει ει λ ε

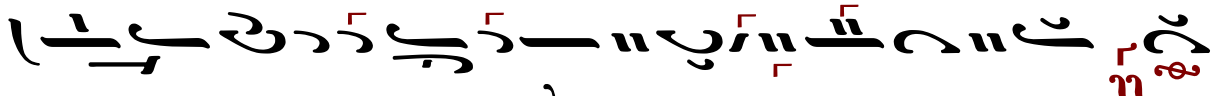
ε τ ο ο ν δ ρ α α κ ο ο ο ν τ α α α και α ν α σ τ α

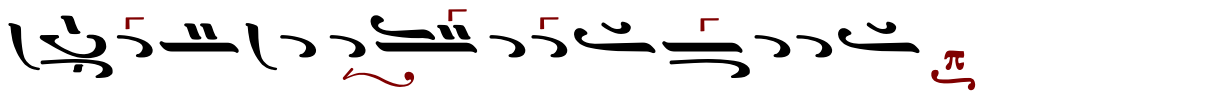
α σ ι ν η η μ ι ι ι ν ε ε ε δ ω ρ η η η σ α

α α α τ ο π ρ ο ς αυ τ ο ο ο ν ο υ ο υ ν β ο ο η η

 η σω ω ω ω ω ω ω ω ω μεν φει ει ει σαι η

 η μω ωων και ου ους προσ ε ε λα α α βου με

 τα α τω ωων ε εκ λε εκτω ω ω ων σου ου ου α

 να α α πα α α α α ια α α αυ σον

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Θεοτοκίον](#)

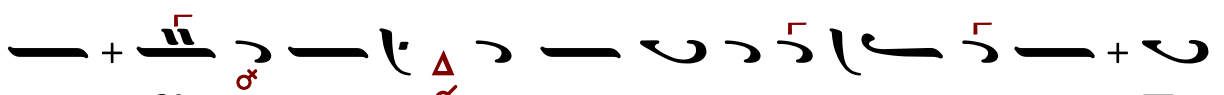
Λουκάς Λουκά

Θρασύβουλου Στανίτσα

Ἦχος λ π Πά

Θρασύβουλου Στανίτσα
Τριώδιον 1969 σ.44*

 υε ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

 αι Υι υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

 ευ μα α α τι

 Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα α τι σεν η

 του ξυ υ λου α πο γευσις πα α λαι αι ε ε εν Ε ε

δεμ ο τε ο ο ο φις ι ο ον ε ε ε ξη ρε ε

ευ ξα α α α το δι αυ του ου γαρ ει ση

η ηλ θεν ο ο ο θα α α α να α α τος παγγ γε

νη κατ ε σθι ι ω ω ων τον α α αν θρω ω ω ω

πον αλλ ελ θω ων ο Δε ε ε σπο ο ο ο

τη ης κα θει ει λε ε τον δρα α α κο ο ο ον

τα και α να α πα αυ σιν η η μι ι ιν ε δω

ρη η η σα α α α το προς αυ το ον ου ουν

βο ο η η σω ω ω μεν φει ει ει ει σαι Σω

τηρ και ου ους προ ο ο σε ε ε λα α α βου με

ΠΑ

ΜΕΛ

ΠΑ

τα των ε κλε κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ
 σον

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Θεοτοκίον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον
2003 σ.252/14*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η του

ξυ λου α πο ο γε ευ σις πα λαι αι ε ε εν

Ε ε δεμ ο τε ο φις ι ον ε ε εξ η ρε

ευ ξα α α α το δι αυ του γαρ εισ ηλ θεν ο

θα α α να α α α α α τος παγ γε νη κα τε
 σθι ι ω ω ων τον α αν θρω ω ω ω πον αλλ ελ
 θων ο ο ο Δε σπο ο ο της κα α θει ει ει λε τον
 δρα α κο ο ο ον τα και α να α α α στα α α
 α σιν η μι ιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το
 προς αυ το ον ουν βο η σω ω μεν φει σαι Σω ω
 τηρ και ου ους προ ο σε ε ε λα α α βου με τα
 των εκ λε κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ σον

Θεοτοκίον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π Πά

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω νων α α α α μην

ου ει ο Θε ος η η μων ο εν σο φια τα πα αν

τα δη μι ουρ γων και πλη η ρων προ φη τας εξ α πε

στει ει λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σου τη η ην πα α α

ρου ου σι ι ι αν και α πο στο ο ο λους κη ρυ

υ ξαι αι σου ου τα με ε γα λει ει ει ει α και οι

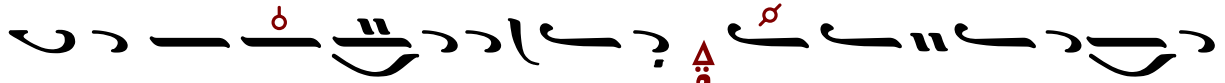
μεν προ ε φη τευ σα αν τη η ην ε ε ε λε ευ σι

ι ιν σου οι δε τω βα πτι σμα α τι ε ε φω ω τι

σα αν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε πα α θον τες

ε τυχον ων πεερ ε ε πο ο θουν και πρε σβευ ει σοι ο χο

ρος των αμ φο τε ε ε ρω ων συν τη η η τε κου ου

ου ση η η η σε α να παυ στον ο Θε ε ος ψυ

χας ας προ ο σ ε ε λα α α βου και η μας κατα

ξι ω στον της βα σι λει ει ει ει α α α ας σου ο

Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει νας δι ε με

το ο ον κα τα α α κρι ι ι ι τον ο λυ τρω τη

ης μου και αι αι Θε ε ε ε ε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

[Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι](#)

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριῶδιον 1899 σ.301*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην TEKTT

Σ υ ει ει ο Θε ε ο ο ος η η μων ο εν

σο φι ι α α α τα α πα α αν τα δη μι ουρ

γω ω ων και αι πλη η η ρων προ φη τας εξ α

πε στει ει λα α ας Χρι ι στε προ φη τε ευ σαι αι

σου τη η ην πα α αρου ου σι ι ι αν και α πο

στο ο ο λους κη ρυ υ ξαι αι σου ου τα με γα λει ει

ει ει α και οι οι μεν προ ε φη τευ σαν τη η

ην ε ε ε λε ευ σι ιν σου οι δε ε τω βα α πτι σμα

α τι ε ε φω ω τι σα αν τα ε ε ε ε θνη

μα αρ τυρες δε πα θο ο ον τε ες ε ε τυ υ

χον ων πε ε ερ ε ε πο ο ο θουν και πρε σβευ ει ει

σοι ο χο ρο ος τω ων α α αμ φο τε ε ε

ρων συν τη η η τε κου ου ση η η η σε α να πα

αυ σο ο ον ο Θε ε ο ος ψυ χα ας α ας προσ ε

ε λα α α βου ου και η μα α α ας κα τα α ξι ι

ι ι ω ω ω ω σον της βα α α σι λει ει α α

α ας σου ο Σταυ ρον υ υ πο μει ει ει να ας

δι ε με το ον κα τα α α α α κρι ι ι ι

τον ο λυ τρω τη ηςμου και αι αι Θε ε ε ε ο

ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Β 1907 σ.25/472*

Και αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω ναας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

υ ει ει ο Θε ο ος η η μων ο εν σο φι

α τα πα α αν τα δη μι ουρ γω ω ων και

αι πλη η η ρων προ φη η η η τα α ας εξ α

ⲡⲉ ⲉ ⲥⲧⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲗⲁⲥ Ⲫⲣⲓ ⲓ ⲥⲧⲉ ⲡⲣⲟ ⲫⲉ ⲧⲉ ⲉⲩ ⲥⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲥⲟⲩ ⲟⲩ

πε ε στει ει ει λας Χρι ι στε προ φη τε ευ σαι αι αι σου ου

ⲧⲏⲛ ⲡⲁ ⲣⲟⲩ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲡⲟ ⲥⲧⲟ ⲟ

την πα ρου σι ι ι ι αν και α πο στο ο

ⲟ ⲟ ⲗⲟⲩⲥ ⲕⲏ ⲣⲩ ⲩ ⲭⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲥⲟⲩ ⲧⲁ ⲙⲉ ⲓ ⲗⲁ ⲗⲉⲓ ⲉⲓ

ο ο λους κη ρυ υ ξαι αι αι σου τα με γα λει ει

ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲉⲓ ⲁ ⲕⲁⲓ ⲟⲓ ⲙⲉⲛ ⲡⲣⲟ ⲉ ⲫⲉ ⲏ ⲧⲉ

ει ει ει ει ει α και οι μεν προ ε φη η τε

ⲉ ⲉⲩ ⲥⲁ ⲁⲛ ⲧⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲉ ⲉ ⲧⲏ ⲏ ⲏ ⲉ ⲉ

ε ευ σα αν τη η η η η ην ε ε τη η ην ε ε

ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉⲩ ⲥⲓ ⲓⲛ ⲥⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲓ ⲃⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲱ ⲃⲁ

ε ε λε ευ σι ιν σου ου οι δε ε ε ε ε τω βα

ⲡⲧⲓ ⲓ ⲥⲙⲁ ⲁ ⲧⲓ ⲓ ⲉ ⲫⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ

πτι ι σμα α τι ι ε φω ω ω ω ω ω ω

ⲧⲓ ⲓ ⲥⲁ ⲁⲛ ⲧⲁ ⲁ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲏⲏ ⲙⲁ

τι ι σα αν τα α ε ε ε ε ε ε ε ε θνη μα

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲣ ⲧⲩ ⲣⲉ ⲉⲥ ⲃⲉ ⲉ ⲡⲁ ⲁ ⲧⲏ ⲟ ⲟ ⲛ ⲧⲉⲥ ⲉ ⲉ

α α α αρ τυ ρε ες δε ε πα α θο ο ον τες ε ε

ⲧⲩ ⲩ ⲭⲟⲛ ⲱⲛ ⲡⲉ ⲉ ⲣ ⲉ ⲉ ⲡⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

τυ υ χον ων πε ερ ε ε πο ο ο ο ο ο ο

θουν και πρε σβε ευ ει ει σοι ο χο ρο ος των

α α α πο ο ο στο ο ο ο λω ων συν τη τε

κου ου ου ση η η η η η η η σε α α να α α α

πα αυ σον ο Θε ε ος ψυ υ χας ας προσ ε ε λα α

α βου και η μα ας κα τα ξι ι ω ω σον της βα

σι λει ει ει α α α ας σου ο Σταυ

ρο ον υ πο ο μει ει ει ει να ας δι ε με το ον

κα τα α α α α α α κρι τον ο λυ τρω τη η

ης μου ου ου και αι αι Θε ο ο ο ο ο ο ος

ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κ αι νυ υν και αι αι α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α α μην

ΝΗ ΠΑ ΔΙ
C υ ει ει ει ει ο Θε ο ος η η μων ο εν σο

ΠΑ
φι ι α α α τα α πα α αν τα δη η μι ουρ γω ωων

και αι πλη η ρων προ φη τας ε ξα πε ε στει ει

ΔΙ ΠΑ
λα α ας Χρι ι στε προ φη τευ σαι σου ου τη η

ΔΙ
ην πα α α ρου ου ου σι ι ι αν και Α πο στο

ΠΑ
ο ο λους κη ρυ υ ξαι αι σου ου τα με γα λει ει ει

ΔΙ ΠΑ
ει α και οι μεν προ ε φη τευ σαν τη η ην

ε ε ε λε ε ευ σι ι ι ιν σου οι δε τω

βα πτι ι σμα α τι ι ε φω τι σαν τα α ε ε ε

ε ε θνη η η η η μα α α αρ τυ ρες δε

α γω νι σθε ε ε ε ε ε εν τες ε ε

τυ υ χο ον ων περ ε ε πο ο ο ο ο θουν και πρε

σβε ευ ει ει ει σοι ο χο ρος των α α α

πο στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο λω ω ω

ων συν τη τε κου ουου ση η η η η σε α

να α πα αυ σον ο ο Θε ε ος ψυ χας α

ας προ ο ο σε ε ε λα α α βου και κα τα ξι

ι ω ω σο ο ον η η μας της βα σι λει ει ει

α α α ας σου ο σταυ ρον υ πο μει ει ει

να ας δι ε με ε τον κα τα α κρι ι το ον

ο λυ τρω της μου και Θε ο ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

*Ἦχος λ π Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
 Μουσική Παρακλητική
 2004 σ.140/1010*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Κυ ει ο Θε ος ημων ο εν σο φι ατα πα αντα δη

μι ουρ γων και πλη ρων προ φη τας εξ α πε στει λας

Χρι στε προ φη τευσαι σου την πα αρου σι αν και α

πο στο ο λους κη ρυ ξαι σου τα με γα λει α και οι με

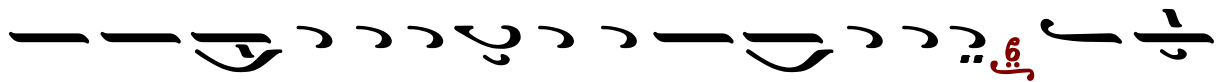
ε εν προ ε φη τευσαν την ε λευ σι ιν σου οι

δε τω βα πτι σμα τι ε φω τι σα αν τα ε θνη μαρ τυ ρες

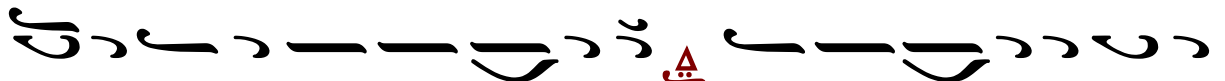
δε ε τυ χον ων πε ερ ε πο θουν και πρε σβε ε ευ ει σοι

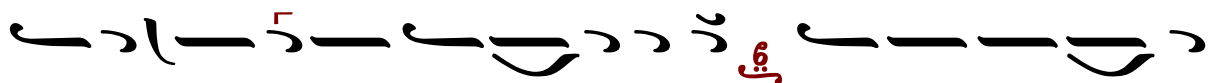
ο χο ρος των αμφο τε ρων συν τη τε κου ση σε α να

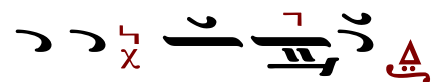
παυ σον Κυ ρι ε ψυ χας ας προ σε λα βου και η μας κατα

ξι ω σον της βα σι λει ας σου ο σταυ ρον υ πο μει νας

δι ε με ε ε τον κα τα κρι τον ο λυ τρω της μου

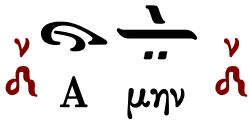

και Θε ο ο ος

ἀ' στάσις

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣ ϛ̣

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

 Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο γη

τος ει Κυ ρι ε **δ̣** ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα το α γι ον

αυ του **δ̣**

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον **π̣** και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του **δ̣**

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου **δ̣**

Τον λυτρου μενον εκ φθορας την ζωην σου ^{πρ}τον στε

φανουντα σε εν ελεει και οικτιρμοις ^ν

Τον επιπλωντα εν αγαθοις την επιθυ

μιανσου ^{πρ}α να και νισθησεται ως αετου η νε

οτηςσου ^ν

Ποιωνελεημοσυνας ο Κυριος και

κριμα πασι τοις αδικουμενοις ^ν

Εγνωρισετας οδους αυτου τω Μωυση ^{πρ}

τοις Υιοις Ισραηλ τα θεληματα του ^ν

Οικτιρων και ελεημων ο Κυριος ^{πρ}μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ^{π ρ} ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^{ν ρ}

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ^{π ρ} ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν ^{ν ρ}

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ^{β λ} ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυτου

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ^{ν ρ}

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων ^{β λ} ε μα κρυ νεν αφ η μων ^{β λ} τας α νο μι ας η

μων ^ν _{δλ}

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους ^π ₉ ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ⁶ _λ ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα ημων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ^ν _{δλ}

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει [♂] α ανθος του [♂] α γρου ^Δ _{δλ} ου τως [♂] εξ αν θη [♂] η η

σει ^ν _{δλ}

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα

αρξει ^π ₉ και ουχ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ^ν _{δλ}

Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου

με νους αυ τον

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις

υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου

και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι

αυ τας

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

λοι αυτου ^{π ρ} δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

γον αυ του ^{π ρ} του α κου ουσαι της φω νης ^{π ρ} των λο γων

αυ του ^{ν ρ}

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον ^{ε λ} πα σαι αι δυ

να μεις αυτου ^{ε λ} λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του ^{ν ρ}

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον ^{ε λ} παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ^{ε λ} ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ^{ν ρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{Δ ρ} και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη το ο ος

ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε

συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἄμην.

β' στάσις

Ἦχος Β8

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α γι ω Πνευ

μα τι ⁶λ

Δ ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω

Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου φαλ λω τω Θε ω μου ε ως

υ πα αρ χω ⁶λ

Μ η πε ποι θα τε επ α αρχοντας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στι σωτη ρι ι α ⁶λ

Ε ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου ⁶λ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουνται ⁶λ παν τες

οι δι α λογι σμοι αυτου ⁶λ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωββο η θος αυτου

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου ⁶λ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις ⁶λ

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω νω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι ⁶λ

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους ⁶λ Κυ ρι ος σο φει τυ

φλου ους ^z Κυ ρι ος α νο ρθει κα τε ρα γμε ε νους ^Δλ Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προσηλυτους ⁶λ

Ορφανον και χηραν αναληφεται και ο

δον αμαρτωλων αφανει ⁶λ

Βασιλευσει Κυριος εις τον αιωνα ο Θε

ος σου Σιων εις γενεαν και γενεαν ⁶λ

Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αι

ωνων Αμην ⁶λ

Ομογενης Υιος και Λογος του Θεου

Αθανατος υπαρχων ⁶λ και καταδεξαμενος δι

ατην ημετερανσωτηριαν ⁶λ σαρκωθη και εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτωσ εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος

τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

α α α α ας

συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἄμην.

Μακαρισμοί

Ἦχος λ π δὶ Νη ς

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.232*

Ε ν τη βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων

Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη βα σι λει α
σου μα κα ρι οι οι πτω χοι τω πνευ μα τι ο τι
αυ των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων
Μ α κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα
ρα κλη θη σον ται
Μ α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη
ρο νο μη σου σι την γην
Μ α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον
ται

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου

ἤχος πλ.δ'

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσῃς.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Νοητικῶς τὴν θεῖαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἑνάδα.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου ἀγνή φρουρεῖς τίκτους· διὸ ἀγγέλων πληθὺς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Κανὼν ἀναξίου Θεοδώρου, ψδὴ ς'

Συνεχόμενον δέξαι με φιλόνηρωπε

ἤχος πλ.δ'

Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας, τὰς ὀδύνας παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ Θεός ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν, φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὀστώδεις πνίξεις, μετὰ ἀγίων, Κύριε ἀνάπαυσον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Θεαρχία τρισάγιε, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορία σου συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς Ἰησοῦ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σφύζων κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εἰσοδικὸν

Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ

στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ στι ι κω ως

ει ει ει ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο

ο ο ο ο ο ο ει ει χο ο νι ι ι ι ζο ο ει

χο νι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α χη τρι α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α δι τον τρισ α α α α γι ον υ

υ υ μνο ον προ οσ α α α δον τε ες πα α α α

α α α α α α α α α α σαν την βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η

η η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ε ε

ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

μνα αν

ω ς το ον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε α των ο ο

λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α Τρι ι α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

τη η ην βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η

ην ^{π'} α α πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε με ε ρι ι μνα αν ^χ

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.68#

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε α α

α α α α α α α α των ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι ^Δ

Τ αις α αγ γε ε λι ι και αις α ο ρα α α τω

ως δο ρυ φο ρου ουου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν

αλ λη λου ι α α α α α α α α α

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ν-Δ'

Ἦχος Δε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.65#

Ο ι οι οι οι τα α α α α α α α α α α

α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ

στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει

α α α α α α α α α α προσ α α α

δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α σα αν την

βι ι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο

τι ι κη ην α πο θω ω ω με ε ε θα με ε ε ρι

ι μνα α α α α α α α αν

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε ε α α

α α α α α α α α των ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ α ι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ α ι α ι ς α ο ρ α α α τ ω

ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ μ ε ε ε ν ο ν τ α α α ξ ε ε σ ι ι ν

α λ λ η λ ο υ ι α α α α α α α α α α

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Πα

Ταμίειον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.21#

Ο ι τ α α α α α Χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Χ ε ε ρ ο υ ο υ β ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στις κωσ ειχο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
στί ι κωσ Δ ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι
ι ι

ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ειχο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο οντες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ζο ο ο ον τες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ω ω ω ω ω
αι αι αι ιαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ω ω ω ω ω

ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω τρι α α α α α α α α α α α α α α α
ω τρι α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α δι τον τρισ α α α γι ον υ υ υ
α α α α α δι τον τρισ α α α γι ον υ υ υ

υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α α α α δο
υ υ μνο ο ον προσ α α α α α α α α α δο

ο ο προσ α α δο ον τε ες πα α α α α α α σα αν
ο ο προσ α α δο ον τε ες πα α α α α α α σα αν

την βι ο ο τι ι ι βι ο ο τι κη η η η η

η η η ην α πο θω ω ω με ε ε θα με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ρι ι

μναν

ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο ο λω

ων υ πο δε ξο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νοι

Τ α ι ς α γ γ ε ε λ ι ι α γ γ ε ε λ ι και αι

αι αι αι αι αι αι αι ς α ο ρα α α α α τως δο

ρυ φο ρου ου ου με νον τα α α α α ξε

ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου ι ι α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ΒϚ

Αντωνίου Αλυγιάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικῆς
1992 σ.93#

Ο ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι

^{NH}
μ μυ υ υ υ υ ω υ υ υ υ σι ι ι κω ως

^{BΣ}
ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει χο νι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α

α α α α α α Τρι α α α α α δι

ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ υ υ

υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α α

α α α δ ο ο ν τ ε ς πα α α α α σ α ν τ η ν β ι ι

ο τ ι ι κ η η ν α π ο θ ω ω ω ω ω ω με ε

ε ε ε θ α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ρ ι

ι ι μ ν α α α α α α α α α α ν

ω ς τ ο ν β α σ ι λ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β α σ ι λ ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α τ ω ν ο ο λ ω ν

υ π ο ο δ ε ξ ο ο ο με ε ε ε ε ν ο ι

Τ αι ς α α γ γ ε ε λ ι ι κ αι αι ς α ο ρ α α α

α α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ με ε ν ο ο ν τ α α ξ ε

ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν αλ λη

λου ι ι α α αα α α α

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.19#

Ο ι τα α α α α α α α α α α α α Χε ε ε

ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου

ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ γυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ω μυ υ

α πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

ω ς τ ο ο ν βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε α των ο ο ο λω ω ν

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε λι ι και αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου ου

με ε ε ε ε ε νο ο ο ο ο ο ν τα α α α α

α ξε ε ε ε τα α ξε ε σι ι ν α λ λη λου ου ι

ι ι α α α α α

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Δι

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.14#

^{ΜΕΛ}
Ο ι τα α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{ΒΣ}
ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

^{ΔΙ}
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^{ΒΣ} ^{π9}
υ υ μυ υ στι κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο νι ι ι ζο ον

^{ΜΕΛ}
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛ
α α α α α αν

Ⲡ ⲟ ⲛ ⲃⲁ ⲥⲓ ⲗⲉ ⲉ ⲁ ⲧⲱⲛ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲗⲱ
ς τον βα σι λε ε α των ο ο ο ο λω

ⲱⲛ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲡⲟ ⲃⲉ ⲭⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲙⲉ
ων υ υ υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με

ⲉ ⲉ ⲉ ⲛⲟⲓ
ε ε ε νοι

ⲧⲁⲓ ⲁ ⲁ ⲓ ⲗⲉ ⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁ ⲟ ⲣⲁ ⲁ ⲁ
αⲓ α α γε λι ι και αι αι αι α ο ρα α α

ⲁ ⲧⲱ ⲱⲥ ⲃⲟ ⲣⲱ ⲫⲟ ⲣⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲟⲛ
α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νον

ⲧⲁ ⲁ ⲭⲉ ⲉ ⲉ ⲥⲓⲛ ⲁⲗ ⲗⲉ ⲗⲟⲩ ⲟⲩ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ
τα α ξε ε ε σιν αλ λη λου ου ι ι ι α α

ⲁ ⲁ
α α

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου (†1965)

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω Τρι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λα α α α α Τρι α

α α α α α α α α α α α α ε ε Τρι α α

α α α α α δι ι τον τρισ α γι ι ο ον υ υ υ μνον

προσ α α α α α α α α α α α α προσ α

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ες Πα α α α α α α α α α α α λα α α

σι εν Αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α

α

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος Δι' χ

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικῶν Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.83#

Ο ι τα α α χε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου

ου λου ου ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ιμ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ

υ στι ι κω ως ει χο νι ι ι ζο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι

^{ΔΙ}
Ω ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λων

^{ΓΑ ΔΙ}
υ πο δε ξο ο με ε νοι οι οι οι οι οι οι

^{ΔΙ}
οι οι οι οι

^{ΠΑ}
Τ αις αγ γε ε λι καις α ο ρα α α τω ως

^{ΔΙ}
δο ρυ φο ρου ου με ε ε νο ον τα α α ξε ε ε ε

^{ΓΑ ΔΙ}
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν αλ λη λου

^{ΓΑ ΔΙ}
ου ι ι ι α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης Λειτουργικά Λουκάς Λουκά

Δοσιθέου μοναχοῦ Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Δι

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
I.M.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.27#

Ο ι τα Χε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε

ερου ου βι ιμ μυ υ σσι ι ι κω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ον τες και αι αι

αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α τρι α α α α α α α α α α

δι τον τρισ α α α α α γι ο ον υ υ υ

μνον προ σσ α α α α ια α α α α προ σσ α

δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι

ι ι την βι ο ο τι ι κη ην α πο θω ω ω με ε ε

θα με ε ρι μνα α α α α α α α α αν

Α

ω ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι λε ε ε α α α α α α α α α α α α

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε ε

νοι

Τ αις αγ γε λι ι και αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α τως δο ρυ φο ρου με ε ε νο ο ον τα

α ξε ε ε τα α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν αλ λη λου ου ι ι ι α α α α

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ν-Γ'

Ἦχος Δι'

Βυζαντινὴ Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.119#

Ο ι τα α α α α Χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μ

στι κω ω ως ει κο νι ι ι ζο ο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι τη ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι και τη ζω

ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι τον τρις

α γι ι ι ον υ υ υ υ μνον προσ α α α δο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σαν

την βι ι ο τι ι κην α πο θω ω με ε ε θα α

με ε ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α

αν

ω μελ ΔΙ ως τον βα σι ι λε ε ε ε α α των

ο λων υ πο ο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι

ΔΙ Τ αις α αγ γε λι ι και αι αι αις α ο ρα α

α τω ως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α

α α α α α ξε ε σι εν αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι' ς

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.331#

Ο ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ

υ υ στι ι κω ως ει κο νι ι ζο ο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ο ποι οι ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

λα α α α α α α α α α α α α α α

α α λε ε Τρι α α α α α α α α δι τον

τρισ α γι ι ο ον υ υ υ μνον προσ α α α α δο ο

ο προσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες πα α α α α σαν την βι ι ο τι ι κη η

ην α πο θω ω ω ω ω ω ω με θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βασιλεεεεατων οοοο

λωων υποδεξοοομεενοι οι

Ταις ααγγελιι και αις αορααατωως

δορυφορου ου ου μεενονταααξεεσειν

αλληλουιιιαααααα

α

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.144*

ΜΕΛ ΔΙ ΓΑ ΜΕΛ
Ο ι τα α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΒΞ ΜΕΛ
ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε ε ε ε ε ες πα σαν τη η ην βι ι ι ο

τι ι κη η η ην α πο θω ω ω ω με ε ε θα

α με ε ρι ι ι μνα α α α α α α α α α α

α αν

ω ς τον βα σι λε α α τω ων ο ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο με ε νοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι

Τ αις αγ γε ε λι καις α ο ρα α α τω ως

δο ρυ φο ρου ου με ε ε νο ον τα α α ξε ε ε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α ^{ΓΑ ΔΙ}

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.31*

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΧΟ ΝΙ Ι Ι Ι Ι ΖΟ Ο ΟΥ ΤΕ ΕΣ ΚΑΙ

ΤΗ ΖΩ Ο ΠΟΙ ΟΙ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Τρι

Ι Α Α Α Α Α Α Α Α Α ΙΑ Α Α Α Α Α Α Α ΧΑ

Τρι Ι Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Τρι Α Α

Α Α Α Α Α Α ΔΙ ΤΟΝ Τρι Ι Ο Α Α Α

Α Α Α Α Α Α Α Ι Ι Ι Ι Ι ΤΟΝ Τρι Ι Ο Α

Α Α Α ΓΙ Ι Ο ΟΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΜΝΟΝ ΠΡΟΣ Α

Α Α ΔΟ Ο ΟΥ ΤΕ Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΣ

ΠΑ Α Α Α Α Α Α Α ΣΑ Α Α Α ΙΑ Α Α Α Α

α α αν τη η ην βι ο ο ο τι ι ι ι

ι ι ι την βι ο ο τι ι κη ην α πο ο θω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω με θα α με ε ρι ι ι

μνα α α α α α α αν

ω ς τον βα σι λε α των ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις α αγ γε λι καις α ο ρα α α τως δο

ρυ φο ρου με ε νον τα α α α α ξε ε ε σι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α

Λειτουργικά

^{ΒϚ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

^{ΔΙ}
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

^{ΒϚ}
Κ υ υ ρι ε ε λε ε η σον

^{ΒϚ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^{ΔΙ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^{ΒϚ}
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε

^{ΔΙ}
C οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

α μην

ΔΙ

Και τω πνευματι ι ι σου

ΔΙ

ΜΕΛ

α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ε ε

ΔΙ

ε η η η ι σχυ υ υς μου ου ου ου ου Κυ υ ρι ος

ΜΕΛ

ΒΞ

ΜΕΛ

ΔΙ

ι ο στε ε ε ρε ε ε ω ω μα α α μου και κα τα

ΜΕΛ

ΔΙ

φω γη η η η μου ου ου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στης μου

ΜΕΛ

ΔΙ

Πα τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε

ΒΞ

ε ευ μα Τρι ι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

α χω ω ρι ι στο ον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
λε ον ει ρη η η ηης θυ σι αν αι νε ε ε

σε ως

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου

Ε ^{ΔΙ}
χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον

^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
Α α ξ ι ι ο ο ν και αι δι ι και αι ο ο ν

^{ΜΕΛ}
Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ}
ω θ π λ η ρ ης ο ο υ ρ α ν ος και η γ η τ ης δ ο ξ ης

^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ}
σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι σ τοις ευ

^{ΜΕΛ}
λο γ η με ν ος ο ε ρ χ ο ο ο με ν ος εν ο νο μα

^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σαν να α ο εν τοις υ ψι

^{ΜΕΛ}
ι ι ι σ τοις

^{ΜΕΛ} ^{ΔΙ}
Α α α μη ην

^{ΒΞ}
Α μη η η η η η η η η ν

^{ΔΙ}
Σ ε ε ε υ μ ν ο υ ο υ ο υ μ εν σε ε ευ λο

γου ουου μεν σοι ευ χα ρι στου ου μεε ε εν Κυ
 υ ρι ι ι ι ε και δε ο με θα α α α α σου
 ο ο Θε ε ο ος η η μω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Πέτρου Φιλανθίδου

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
 Ο. Λειτουργία
 1851 σ.444#

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
 ως μα κα α ρι ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε
 ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
 ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
 των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
 ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ραν α συγ χρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η
 ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο
 ον λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν την ο ον
 τω ω ως Θε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο
 ο με ε ε εν

^{Δι}
Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θω ως μα κα ρι ι

ζει ει ει ν σε ε τη η ην Θε ε ε ο ο το ο ο

κον την α ει μα κα α ρι ι ι στον και παν

α μω ω μη η η το ο ον και μη τε ε

ε ε ε ρα του Θε ου ου ου η η η

η η μων την τι μι ω τε ε ε ραντων Χε

ρου ου βι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε

ρααν α συγ κρι ι τως τω ω ω ω ν Σε ε ρα

α α φιμ την α δι α α φθο ο ο ρω ως

Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον τε ε ε κου ου

ου ου σαν την ο ον τωως Θε ο το ο ο

χο ον σε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἐν πρώτοις, μνήσθητι...](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι' χ'

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.22#

Κ ^{Δι} υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{Δι} υ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ ^{Βδ} υ υ ρι ε ε ε λε ε η η σον

Π ^{Δι} α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

^{ΔΙ}
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ε

^{ΒΞ}
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ε

^{ΒΞ}
C οι Κυ ρι ε

^{ΜΕΛ}
A μην

^{ΒΞ}
K αι τω πνευ μα τι ι ι σου

^{ΒΞ}
Π α τε ε ε ρα Υι υι υι ον και α α γι ον

^{ΔΙ} ^{ΒΞ}
Πνε ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και

αι αι αι α χω ω ω ρι ι ι ι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε ^{ΒΞ} ^{ΔΙ}
λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι νε

σε ως

Κ ^{ΔΙ}
αι με ε τα του πνευ μα το ο ο ος σου

Ε ^{ΔΙ}
ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον

Α ^{ΔΙ}
α ξι ι ι ο ον και δι ι ι ι και

αι αι αι αι ον

C ^{ΔΙ} ε υ μνου ου ου ου μεν ^Α σε ε ευ λο γου

ου ου ου μεν ^Α σοι ευ χα ρι στου ου με ε ε εν

Κυ υ ρι ι ι ι ε ^Α και δε ο ο ο με ε

θα α σου ου ο ο ο ^{ΒΞ} Θε ο ο ο ος η η

η η η μων ^Ε

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

^Χ ^Ε **A** ^{ΔΙ} ξι ον ^{ΜΕΛ} ε ε στιν ^{ΔΙ} ω ως α α λη η θω

^{ΒΞ} ω ω ω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ει ει εν σε την Θε

ε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κον ^Α την α

ει μα α κα α ρι ι ι ι στον και παν α α

μω μη η η η το ον και μη η τε ε ε ε ε

ρα α του ου ου Θε ου ου ου η η η η

η μων την τι μι ω ω τε ε ε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ιμ και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε

ε ε ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως τω ων

Σε ε ρα α α α α φιμ τη ην α δι ι

α φθο ο ο ο ρως Θε ε ε ε ε ον Λο ο ο

ο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου ου

ου ου ου σαν την ον τως Θε ε ο το ο ο

ο κον σε με ε ε ε γα α λυ υ νο ο ο ο

ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... Λουκᾶς Λουκᾶ

Θρασυβούλου Στανίτσα

δευτερόπρωτος

Ἦχος Δι

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.176*

Κ ^{ΔΙ} ^{ΓΑ} ^{ΔΙ} ^{ΓΑ} ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Κ υ υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Κ ^{ΠΑ}
υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Κ ^{ΝΗ} ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε ε λε η σον

Κ ^{ΓΑ} ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Κ ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ} ^{ΠΑ}
υ υ υ ρι ε ε ε λε η η η σον

Π ^{ΓΑ} ^{ΔΙ}
α ρα σχου ου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχου ου ου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Π α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ι ι ε

Σ οι οι οι οι Κυ ρι ι ι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι ι σου

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι ε

Ε η η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μου ου ου Κυ

ρι ος στε ρε ε ω ω ω μα α α α μου ου

και αι κα τα φυ γη η η η η η μου και αι αι

αι ρυ υ υ υ υ και ρυ υ υ στη ης μου ου

ου

Π α τε ε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

Πνε ε ευ μα Τρι ι α δα ο μο ου ου σι ον

και αι α α χω ω ω ω ω και α χω ω ρι ι

στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δε

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.180*

Ε λε ον ει ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι αι

νε ε ε ε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

α ξι ι ο ο ο ον και αι αι αι δι ι ι

ι ι ι και αι ον π q

Δι ΓΑ Δι α α γι ος α α γι ι ος α α γι

ο ος Κυ υ ρι ο ος Σα βα ωθ πλη η ρηης ο

NH Δι ου ρα α νο ο ος και η γη της δο ξηης σου ω

ΠΑ NH σαν να εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοις π q' ευ λο

Δι γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ΠΑ ΓΑ ΠΑ ρι ι ι ι ου ω σα αν να α α α α εν τοις

υ υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοις π q

ΠΑ Δι α α α α α α α α α α μη ην

ΠΑ α α α α α α α α α α α α μη

ην π ρ

Χ Δ

ε ε υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ε ευ

λο γου ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι ε ευ χα

ρι ι στου ου ου με ε εν Κυ υ υ ρι ι ι ε

και δε ο δε ε ο ο με ε ε ε θα α α α

σου ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ος

η η μω ωων π ρ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ἕτερον Π.Φιλανθίδου

Ἦχος Δι

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.185*

Δι ξι ον ε στι ι ι ιν ω ωως α λη η θω

ως μα χα ρι ι ι ζει ει ν σε ε ε ε ε τη ^{NH}

^{ΔΙ} Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κ ο ν τη ν α

ει μα α κα α α α ρι ι σ τ ο ν και αι π α ν α

μ ω ω μ η η η τ ο ο ο ν και μ η τε ε ε ^{NH}

ε ε ε ρ α του ου ου ου Θε ε ε ε ε ου ου ου ου ^{ΠΑ}

ου του Θε ου ου ου η η μ ω ω ω ν τη η η ν τι ^{ΔΙ}

μι ι ω ω τε ε ρ α α αν τ ω ω ν Χε ρ ου ου ου

βι μ και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε ^{NH}

ραν α συ γ κ ρι ι ι ι ι ι ι τ ω ς τ ω ω ω ^{ΠΑ}

ω ω ω ν Σε ε ε τ ω ω ν Σε ε ε ρ α α φι ι μ ^{ΠΑ}

την α δια φθο ο ο ο ο ρως Θε ο ο ο ο

ον λο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν τη

ην ον τως Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κον

σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με γα α λυ υ

σε με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... Λουκάς Λουκά

Ἄξιόν ἐστιν... Πέτρος Φιλανθίδου

δευτερόπρωτος

Ἦχος Δι

Μουσικό Θεσαυρός
Θείας Λειτουργίας
Νεκταρίου Μοναχοῦ
1931 σ.458#

α ξι ι ον ε ε ε στιν ως α α λη η η

θω ω ω ως μα κα ρι ι ι ζει ει ει εν σε

την Θε ε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο κων

την α ει μα κα α α ρι ι ι ι στον και παν

α μω ω μη η η η το ο ο ον και μη

τε ε ε ρα α α του ου Θε ε ε ε ου ου ου

ου η η η η μων την τι μι ω τε ε ε ε ε

ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι ι

τως των Σε ε ε ε ε ε ε ε ρα α φι ι ι

ι ι ιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρως

Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε κου ου ου ου ου

ου ου σαν την ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο ο

κον σε ε ε ε με γα α α λυ υ υ υ υ υ υ

νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου

Ἦχος Δι

Χρῦσανθου Θεοδοσόπουλου
Θεία Λειτουργία 1983 σελίς 69#

καταλήξεις στον Δευτερόπρωτος

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον

Κ ^{ΝΗ}υ ^{ΠΑ}ρι ^{ΔΙ}ε ^{π'}ε ^{π'}ε ^{π'}λε ^{π'}ε ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}σον

Κ ^{ΔΙ}υ ^{ΠΑ}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ε ^{π'}ε ^{π'}ε ^{π'}λε ^{π'}ε ^{π'}ε ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}η ^{π'}σον

Π ^{ΔΙ}α ^{π'}ρα ^{π'}σχου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ε

Π ^{ΔΙ}α ^{π'}ρα ^{π'}σχου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ε

Π ^{ΝΗ}α ^{π'}ρα ^{π'}σχου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ε

Π ^{ΝΗ}α ^{ΠΑ}ρα ^{ΔΙ}σχου ^{π'}ου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ε

Π ^{ΔΙ}α ^{π'}ρα ^{π'}σχου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ε

Π ^{ΔΙ}α ^{ΠΑ}ρα ^{π'}α ^{π'}α ^{π'}σχου ^{π'}ου ^{π'}ου ^{π'}Κυ ^{π'}υ ^{π'}υ ^{π'}ρι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι ^{π'}ι

ε ^{π'}π'

Σ ^{ΔΙ}οι ^{π'}Κυ ^{π'}ρι ^{π'}ε

α μην

Και τω Πνευματι σου

Πατεερα Υιον και Ααγιον Πνεε

ευμα τριαδα ομοουσι ο ο ον και

ααχωωωριιιιστον π 9

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

π ρ

^{ΔΙ}
Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν αι

^{ΠΑ}
αι νε ε ε σε ε ε ε ε ως π ρ

^{ΔΙ}
Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου π ρ

^{ΝΗ} ^{ΠΑ}
Ε χο ο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ι ι

^{ΔΙ}
ον π ρ

^{ΠΑ}
Α α ξι ι ι ον και αι δι ι ι και αι αι

αι αι ον π ρ

^{ΔΙ}
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ο

υ ρι ε και δε ο με θα α α α α α σου

ου ο ο ο θε ε ο ο ος η η η η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

π ρ

α ξι ι ο ον ε στι ιν ωωως α λη θως μα

κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε τη ην θε ο ο το

ο ο ο ο ο ο ο κον την α α ει μα κα

α ρι ι ι στον και παν α μω ω μη η η η

τον και μη τε ε ρα α του ου ου θε ε ου η

η η μω ω ω ων την τι ι μι ω τε ε ραν

τω ων Χε ρου ου βι ιμ και ε εν δο ξο τε ε
 ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω
 ων Σε ρα α α φι ι ι ι μ την α α δι α φθο
 ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο γον τε ε ε
 κου ου ου ου σαν την ο ο ο ο ον τως Θε ο
 το ο ο ο ο ο ο κον σε ε με ε γα α λυ υ
 υ υ υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε εν

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Δι

Κ ^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ} ^{ΒΞ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{ΜΕΛ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{ΔΙ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ ^{ΜΕΛ} ^{ΒΞ}
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Π ^{ΔΙ} ^{ΜΕΛ} ^{ΒΞ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Π ^{ΜΕΛ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Π ^{ΔΙ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

Π ^{ΜΕΛ} ^{ΒΞ}
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

C ^{ΔΙ} οι Κυ ρι ε

A ^{ΜΕΛ} μην

K ^{ΔΙ} ^{ΒΞ} και τω πνευ μα τι ι ι σου

A ^{ΔΙ} ^{ΓΑ} γα πη σω ω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε

^{ΒΞ} η η η ι σχυ υ υς μου ^{ΔΙ} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

α μου ου ου ου ^{ΒΞ} και κα τα α φυ γη

η η η μου ου ου και ρυ υ υ υ υ στη η η

^{ΓΑ} ης μου ου ου ου ^{ΔΙ}

Π ^{ΔΙ} α τε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

μα ^{ΒΞ} Τρι α δα ο μο ο ο ου ου σι ι ι ον

^{ΒΧ}
και αι α α χω ω ρι ι στο ον ^Ϛ

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

^{ΔΙ}
ε λε ον ει ρη η η νης ^Ϛ θυ ^{ΓΑ} σι ι ι ι ι

^{ΒΧ}
αν ^Ϛ αι νε ε ε ε ε ε ε ε σε ε ε ε ως ^Ϛ

MEΛ

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου

Ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ι ο ον και αι δι ι και αι ο ον

MEΛ

ΒΞ

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

MEΛ

ΔΙ

Σαβ βα α ωθ πλη ρης ο ου ρα α νο ος και η

ΒΞ

ΔΙ

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε νος

ΒΞ

ΔΙ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να α

ΒΞ

ο εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι στοι οις

ΔΙ

ΓΑ

ΔΙ

Α α α α μην

σε ε ε ε τη η ην Θε ε ε ε ο ο το ο ο

κον την α ει μα κα α α ρι ι ι στο ον

και αι παν α μω ω μη η η το ο ο ον και

Μη τε ε ε ε ρα του ου ου Θε ε ου ου η η

μων την τι μι ω τε ε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου βι μι και εν δο ξο τε ε ε

ε ε ε ραν α συ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω ων

Σε ε ρα α φι μι τη ην α α δι α

α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον λο ο ο ο

ο γον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τως

Θε ε ο ο το ο ο ο χο ο ο ον σε ε ε

ΒΧ
ε με ε ε γα α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ΜΕΛ

ε ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι...

Λουκάς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι' χ'

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.332#

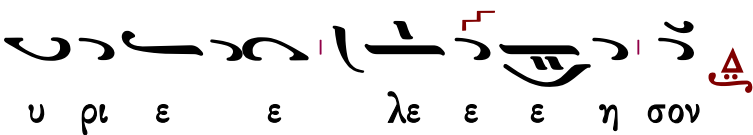
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

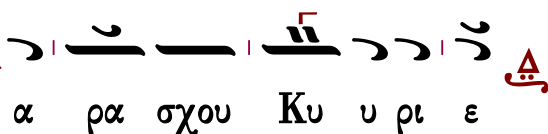
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

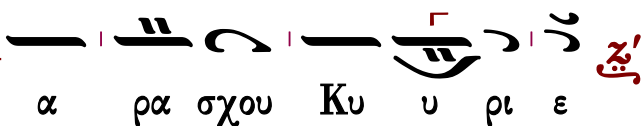
Κ υ υ ρι ε ε λε η σον

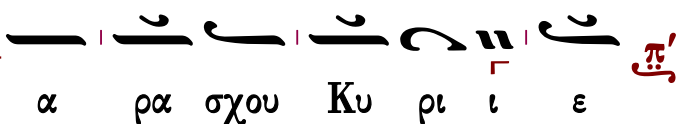
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

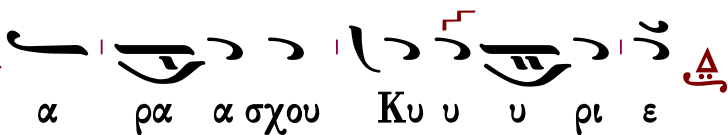
Κ υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε

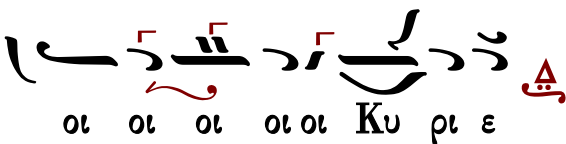
Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ ρ ι ε

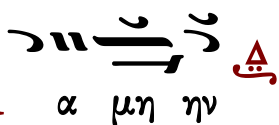
Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σ χ ο υ Κ υ υ υ ρ ι ε

Σ ο ι ο ι ο ι ο ι Κ υ ρ ι ε

Α α μ η η ν

Κ αι τ ω π ν ε υ μ α τ ι ι σ ο υ

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς
μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη
η μου και ρυ υ στης μου

ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Π α τε ε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ευ μα Τρι
α δα ο μο ο ου σι ον και α χω ω ρι ι στον

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζώην τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ αι με τα του πνευ μα τος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και δι ι και αι ον

Α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης σου

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο με νος εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

α α α α μη ην

μη η η η η η η η ην

ε ε υ υ μνου ου μεν σε ε ε ευ λο γου

ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ι ε και

δε ο με θα α α σου ο Θε ο ος η η μω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν
θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα ρι ζει ει ν σε

την Θε ο το ο ο ο κο ον την α ει μα κα ρι ι

στον και παν α μω ω μη η τον και μη τε ε ρα α

του ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω

τε ε ραν των Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο τε ε

ρα αν α συγ χρι ι ι ι τως των Σε ρα α α φι ιμ

την α δι α φθο ο ρως Θε ο ον Λο ο ο γο ον τε

ε κου ου ου ου σα αν την ο ον τως Θε ο το ο ο

ο ο κο ο ον σε ε ε ε με ε γα α λυ υ νο

ο ο με ε εν

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [Ἐν πρώτοις, μνήσθητι...](#) Λουκάς Λουκά

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον ^Γλ

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Δ η

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Δ η

Κ υ ρ ι ε ε λε η σον Δ η

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε Δ η

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε ^Γλ

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ υ ρ ι ε Δ η

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε Δ η

Π α ρ α σ χ ο υ Κυ ρ ι ε Δ η

Σ ο ι ο ι Κυ ρ ι ε Δ η

α μην ἤ

Και τω πνευματι σου ἤ

Πατερα Υιον και αγιον Πνευ

μα ἤ Τρι αδαομοουσιον και αχωριστον

ἤ ἤ

ἤχος ἤ Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

α γαπη ησω σε Κυριε η ισχυ υ υς
μου Κυριος τε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη
η μου και ρυ υ στη ης μου

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ

Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος ἁ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α'
1909 σ.132*

Ἐ
λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως ἁ

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου ἁ

Ἐ
χο μεν προς τον Κυ ρι ον 6 9

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον **Α**

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ **Α** πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις **Α** ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου **Α** ω σαν να εν τοις υ

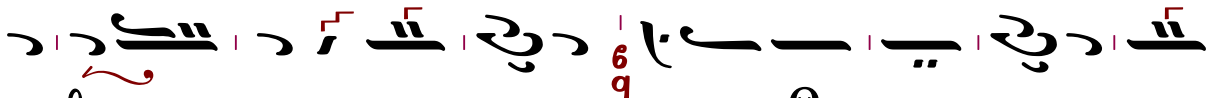
ψι ι ι ι ι ι στοις **Α**

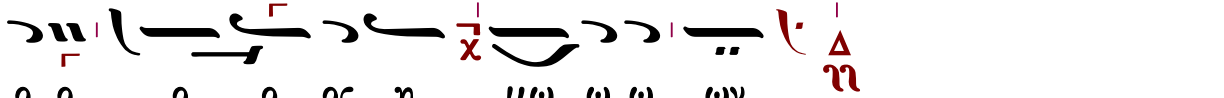
Α μη η ην **Α**

Α μη η η ην **Α**

Α **Α** ε υ μνου ου μεν **Α** σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν σοι ευχαριστούμεν Κυριε και δεο

 μεθα σου ου ου ου ου Θεοοοο

 οοοοσ η μωων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

 Ἀξιων εστιν ως ααλη ηηθωωω

 ως μακαριζει ειειν σε τη ην Θεεεε

 οτοοοκον την αιμακααριστοονκαι

 παναμωμη ηητοοονκαιαιαι

 μητεεερατου Θεου ου ηηημωω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν την ο ον

τω ω ως Θε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο

ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν

ἦχος πλ. α΄

Γεωργίου τοῦ Παναρέτου (ιδ' αἰών)

Μ ^{ΠΑ} α α α α κα α α α α ρι ι ι ι ι

ι ι ι οι ^{π ρ} ους ε ε ξε ε λε ε ε ε ε ε ε ξω

ω ω ω ω ῶ ω ω και ^{π ρ} προ οσ ε λα α α βου

ου ου Κυ υ υ υ υ υ ῦ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε κυ υ υ ρι ι ε ε ε ^{π ρ}

και το μνη η μο ο ο ο ο ο ο ου υ υ υ υ

ῦ υ υ υ νο ον α αυ τω ω ω ω ω ων ει

ει ει ει ει ρει ει ει εις γε νε α α α ρα α α

α α αν ^{π ρ} και αι αι αι γε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α λ λ η ι η η η η η η η ι α α α α

α α α α α α α α λ λ η η η η η λου ου

ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι α λ λ η η η λου ου ου

ου ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α ι α α α α α λ λ η η η η η η η η η η

η ι α α α α α λ λ η η η η η λου ου ου ιου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι α λ λ η η η λου ου ου ου ι ι ι ι

α α α α α α α λ λ η λου ου ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α λ λ η λου ου ου ι α α α α α α α α

ΠΑ
 α α α α α α α α α π α α α α α α α
 α α α α α α α π

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1778)

ἐβδομάδος

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
 Μουσική Συλλογή
 1909 σ.293/967#

ΠΑ ΝΗ
 Μ α κα α α α α α α α α α α α α
 ΠΑ ΝΗ ΠΑ
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι μα κα α α
 ρι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι π ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ΝΗ ΖΟ ΝΗ
 ου ου ου του ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε ε
 ΠΑ
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

νε ε α α α α α α αν και αι γε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε νε ε ε ε ε αν και αι αι

γε ε ε ε νε ε ε α α α α αν Αλ λη

λου ου ου ου ου ουου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκάς Λουκά

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινὴ Θ. Λειτουργία
1992 σ.469#

Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε Κυ ρι

ε ε ε ε ε ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι το και το ο μνη η μο ο ο ο ο ο ου υ

το μνη μο ο ου νο ο ο ον α α αυ τω ων εις γε

ε νε ε ε ε ε ε ε ε εις γε νε α α α

α α α αν και αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι γε ε ε

ε ε και γε ε ε νε ε ε α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γε νε α αν και

γε ε ε ε νε ε ε α αν αλ λη λου ου ου ι ι

ι α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά - Κοινωνικά
2019 σ.251#

M α α κα α α α α α α α α α α α

α χα α α α ια α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α ια α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α μα κα α ρι ι ι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι ους ε ξε λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε

ε χε ους ε ξε λε ε ε ε ε ε ε ξω ω και

προσ ε ε λα α α α λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα και προσ ε λα α α α α

α α βου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ Κυ

ρι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και

το μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ου υ το μνη μο ο ου υ νον α αυ

τω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε εις

γε νε α α α α α α αν και αι αι αι αι αι

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε νε ε

ε και γε νε ε ε α α α α α α α α α

αν Αλ λη η λου ου ου ι ι ι α α α

Νεκρώσιμον μνημόσυνον

Μ ε τα πνευ μα α των δι και ων τε τε λει ω

με νων λ τας ψυ χας των δου λων σου Σω τερ α να παυ

σον λ φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω

ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε λ

Ε ις την κα τα παυ σιν σου Κυ ρι ε ο που

πα αν τες οι α γι οι σου α να παυ ον ται α να

πα αυ σον και τας ψυ χας των δου λων σου ο τι μο νος

υ παρ χεις α θα να τος λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι λ

C υ ει ει ο Θε ος η μων ο κα τα βας εις

α α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε

πε δη με νων αυ τος και τας ψυ χας των δου

λων σου Σω τερ α να παυ σον

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

H μο ο νη α γνη και α χραν τος Παρ θε

νος η Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ

ε υ περ του σω θη ναι τας ψυ χας των δου λων

σου ου ου ου ου

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἦχος ἡ Γα

Γαβριὴλ Κουντιάδης Ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1991 σ.562*

Α ι ω νι α α η μνη η η μη **π** **Α**ι ω νι α η

μνη η ημη ^{πρ} Αι ω νι α αυ τω ων η μνη μη ^ρ (β')

Α ι ω νι α α η μνη η ημη ^{πρ} Αι ω νι α η

μνη η η ημη ^{πρ} Αι ω νι α αυ τω ων η μνη μη η η

η ^ρ